

BOLSJEVIK

SUF's MEDLEMSBLAD

nr. 5 1969

pris: kr.0,50

VÅG Å KJEMPE - VÅG Å VINNE!

BOLSKJEN

18.10.1914 (18.10.1914)

18.10.1914

18.10.1914

18.10.1914 - 18.10.1914

REFERAT FRA SUF's LANDSKONFERANSE 15. OG 16. FEBRUAR 1969.

FØRSTE DAG: 15. FEBRUAR.

Allerns innleiing:

Forhistoria og grunnlaget for splittelsen. Gu (Kon-
trast) om forh. til DNA, korreks til DNA. Etter sos. stud. brud-
det var tankene klare oppi hodet til SF-linje-folka. Innfl. SUL
etc. Oppgava til SUF'ere og andre venstrister på SF-landsmøtet:
Åsamle og styrke det som blei venstrefløy. Konklusjon: SUF-erne
bryter med SF. Kamp mot SF-ledelsen. Skap revolusjonære kadre
av progr. SF'ere. 5 min. taletid:

Ø: : Hvorfor det blir umulig for oss å jobbe i SF. 1) Overgrep
mot progressive SF'eres medlemsrettigheter. 2) SF forandrer poli-
tisk i og med at venstrefløya er ute. Venstrefløyen har holdt
partiet på beina politisk.

F: : Hjelpe venstrelementer som ikke har forstått, ut av parti-
tiet. Refererer forholda i Trondheim SF. Refererer K: is
"ville ideer".

N: 1 Ol: : Refererer punkter vedtatt i Ålesund SF. Essens:
Få gjenoppretta forholda før landsmøtet. SUF står svakt i Åle-
sund.

Tor Erik H: : Ber om at distriktsrepresentanter tar opp kon-
krete forhold.

La : : Tar opp forholda i Rogaland. Svak venstrefløy.

Ho : : Situasjonen i Bergen. 64 av 119 har meldt seg ut. Kanskje
kommer flere ut. Ledelsen i Søre Bergen SF har annonsert i pressa
for å få ungdommer til å drive valgarbeid i SF. Kanskje blir noen
igjen i SF som det går an å diskutere med.

B. K: en: Refererer intervju med Torolf Solheim i VG. Sabler
ned de "autoritære" SUF-lederne. Ønsker tilslutning fra ei "høyre-
fløy" i SUF. Vurdering av dette intervjuet: Alle SUF'ere må ut,
men en må ikke mekanisk avfeie samarbeid med SF'ere.

Er: i/Nesna: Situasjonen i Nesna. Alle SF'ere (så nær som en)
er SUF'ere. Utmeldinger fra SF vil skje "sakte men sikkert" og
offentliggjøres. Til slutt sitter formannen igjen "aleine", og
ser seg "tvunget" til å legge ned laget. Hvordan skal organiserin-
gen av utgangne SF'ere skje?

Van : : /Drammen.

Sa : i/Odda: Odda SUF vil ikke bryte med SF.

Br : p/Moss: Bekjemp SF. Samarbeid med progressive SF'ere gjen-
nom studiesirkler. Moss SF: Vel 40 medl. 20 ut. Rygge: Bra.
Halden: Sterkt SF. SFU kommer. Fredrikstad: SFU er dannet.
Sarpsborg: 3 SF'ere møtte på årsmøtet.

Ø: : Til SFU i Østfold. Skrøpelige saker. Til Ålesund-kameraten:
Kutt i jølsagt ikke forbindelsen med de bra SF'erne i Ålesund. Ut,
og prøv å forklar bra SF'ere at de må gjøre det samme. Odda likedan.

G : er: Mønting er gjort ennå i Vestfold SF. Beklager

Gr : og Ø: "har foregrepet denne landskonferansen".

H: m/Nøtterøy: Tønsberg: Høyrefløya står sterkt i Vestfold SF.

-4-

Mj is OM T s representasjon. Orming. Bare åtte møtte opp på årsmøtet i Stavanger SUF. Refererer uttalelse fra Stavanger SUF.

Me n, Sauda: Svakt SUF-lag i Sauda.

Kr i, Bærum: Refererer plan fra Bærum SUF om opptreden overfor Bærum SF. Engros utmelding.

Vr t: Skedsmo SF: 22 meldte seg ut, 7 av dem SUFere.

Mj is, Rana: Sterk venstrefløy i Rana SF. Venstrefløya ville gjerne blitt stående i SF. Grunnlag for dette: proletært innhold i laget.

Jø i, Harstad: Ingen utmeldinger foreløpig, så å si bare høyrelementer i Harstad SF. Brudd.

Jø i, Drammen: Forteller fra Buskerud SF. Mobilisering fra høyre foran SF-landsmøtet. Ellers dødt. Mye rart har foregått.

Mj is A n, Smestad/Huseby: Forteller fra Sandnessjøen.

Sj n, Tromsø: Tromsø SF: Ca. 15 stk. møter på medlemsmøtene. Bevegelse mot Venstre i SF. Meiner det ville være en fordel med fortsatt samarbeid SF/SUF. Forholda omtrent likedan i Finnmark.

Ø i, Gjøvik: Greitt forhold SF/SUF. 12 medlemmer i SF-laget av dem 2 SUF-ere. SUFerne faktisk ekskludert før SF-landsmøtet. Sprer materiell om SUF til folk.

K i, sentralstyret: Ikke se mekanisk på forholdet SUF/SF. Lokale saker må underordnes den langsiktige strategiske linja.

Lr a, Bergen: Refererer fra Bergen SUF. Bryter all form for organisert samarbeid med SF.

He n, Rana: Om løysinga av motsigelsen mellom SUF og progressive SFere. Studier og felles praksis for å få med disse folka.

Kr i, sentralstyret: Om bruddet. Om T s (N is) linje etter bruddet. Om Tromsø og Rolf Kjetil Bj s linje, og høyrefløyens "åpne armer" etter bruddet. Om situasjonen på Helgeland. Utmerka situasjon både i Bodø, Nesna og Fauske. Mo i Rana: Bra muligheter for å få med progressive SFere ut av partiet. p.g.a. vaklende holdning hos folka.

AJ is, sentralstyret: Om venstrefløya før og nå. (Til Mv il). Gjentar linja som før er referert: SUFerne ut av partiet, få med flest mulig SFere ut. Samarbeid med progressive folk som blir stående i partiet, med "langsiktig" målsetting: Også få disse folka ut.

Nf i, Grefsen/Sinsen: Om situasjonen i SF etter vedtaksbrudda.

Ø i, Rana: Forteller fra Mo i Rana.

Sj n, Hamar: Forteller fra Hedmark og Hamar.

Tove Lr i, Lillehammer: Presiserer at bruddet må komme på politisk grunnlag. "reinvasker" Ole Kr i.

Sigmund Gr o, sentralstyret: Oppsummering av diskusjonen.

Sigmund Gr i innleder om SUF's oppgaver i den nåværende situasjon:

Ø i: Kaster fram spørsmålet om en hovedpraksis.

He n: NGS's landsmøte må bestå av mange SUFere.

Sk i: For dårlig sammenheng mellom studier og massearbeid.

S: Kr i: Om brister i studiearbeidet: Studiene for abstrakte, for dårlig knytta sammen med den konkrete praksisen. Klarere klassestandpunkt inn i studiene.

B: Kr i: Studér f.eks. Staten og Revolusjonen i samband med f.eks. SF's nye prinsipperklæring, som kontrast.

Er n, Nesna: Studiearbeid med konkret bakgrunn i folkets vanskeligheter.

A. Jø n, Teisen: Etter høyreopportunisme kommer venstreopportunisme.

J. G n, Oppsal: Studiearbeidet for vanskelig, for teoretisk. Misforståelse at frøntarbeidet først og fremst er rekrutteringsarbeid til SUF.

Tove Lr i, Lillehammer: Konkret utgangspunkt for studier, ellers blir studiene småborgerlige og intellektualistiske.

Lr i, Bergen: Erfaringer fra Bergen. Bergensfolka har tatt konsekvensen av dårlig hefte om marxismen-leninismen, og laga nytt.

Fi i, Trondheim: Tok opp baksida på Dagbladet. Ellers erfaringer fra faglig arbeid i Trondheim.

-5-

Mc, Bergen: Faglig landskonferanse i Bergen 12. og 13. april, vil prøve å forbedre FNL-arbeidet.

Mr, sentralstyret: Litt om fagopposisjonen. JUF har i for stor grad stolt på NKP.

M?, sentralstyret: Tru ikke at skolearbeidet skal gå automatisk.

Bl, Bergen: Bergenslaget er delt opp i celler.

Ør, sentralstyret: Glem ikke å vidreutvikle den demokratiske sentralismen.

Gr, sentralstyret: Tar opp tanken om et konkret internt vedtak om at studier representerer hovedsida fram til landsmøtet.

Referat fra landskonferansen, søndag.

1) Innledning ved Tron Ø : SUF's ROLLE I DEN REVOLUSJONÆRE BEVEGELSEN:

Tar utgangspunkt i den skjerpede krisa verden over. Oppsving i den revolusjonære bevegelsen. Jmf. SUF's utvikling siden '67. Den skjerpede klassekampen trenger en fast ledelse, vi trenger et revolusjonært parti.

SUF's hovedoppgave blir å delta i kampen for å skape et revolusjonært parti i Norge. Partiet må ikke bli stifta på et løst grunnlag.

Hvordan SUF må gå fram angående dannelsen av det revolusjonære partiet.

- 1) Styrke SUF, forbedre studiene og praksis
- 2) Delta mer intensivt i massearbeid, - gjennom vår praksis vil vi vise at vi representerer folks virkelige interesser. - Avsløre sosialdemokratene, revisjonismen og opportunismen i arbeiderbevegelsen. Opportunismen kan avsløres kun når vi deltar i massearbeid.

SUF's oppgave etter splittelsen.

- 1) Bygge opp grupper som seinere kan bli grunnlaget for det revolusjonære partiet. Spre "Klassekampen".
- SUF skal ikke bli det revolusjonære partiet. - Men det revolusjonære partiets ungdomsorganisasjon.

Perspektivene etter splittelsen.

Splittelsen endra ikke den gunstige revolusjonære situasjonen. Fare for rein fascisme hvis venstrekreftene blir mer slagkraftige.

Debatt. 5 min. taletid.

Tor Mc : Reiser problemet om SUF's forhold til NKP.

G, Porsgrunn: Forholdet til NKP på det lokale plan, Porsgrunn. Vanskelige arbeidsforhold for SUF. Rekrutteringsvanskeligheter når splittelsen med SF var et faktum. Gårinn for kontakt med NKP - spesielt i fagopposisjonen. Gårinn for observatører både i NKP og SF.

Sverre Kr : Utgangspunkt i Ø: innlegg - hovedvekta på massearbeid. Vi må trekke til oss og samarbeide med de skikkelige elementer i AUF og NKP, men ikke melde oss inn i noen av organisasjonene.

Ø : Muligheter for rein fascisme i Norge - Norges stilling i forhold til USA og de øvrige land i Europa.

NKP - samarbeid i frontorganisasjoner ikke inn i partiet.

Er, Nesna: Revolusjonære pratmakere avsløres gjennom oppfordring til deltakelse i aksjoner. Behov for kommunikasjon med bra folk i andre partier, f.eks. gjennom samlende aksjoner.

An, Kirkenes: Vi må ta avstand fra "klø-folk-på-ryggen" til SF. "Ansikt utad" er betydningsfullt.

Al : "Alternativ" til SF krever at vi skaper grupper hvor eldre revolusjonære personer kan finne seg vel hjemme. Folk som skriver inn rapporter til "Klassekampen". Støttegrupper for "Klassekampen" kan virke samlende.

Hc, Tønsberg: Oppheve aldersgrensa i SUF og gi ML-folk fra andre partier anledning til medlemskap.

-6-

My. 1, Rana: Ikke gå inn i NKP.

Ø. 1, Rana: Studiegruppene som skal opprettes, må ta utgangspunkt i de konkrete forhold på lokalplanet.

Gr. 1, sentr.styret: Går i mot opphevelse av aldersgrensa i SUF. Motstander av å inngå samarbeid med andre partier m.h.t. stortingsvalget i den nåværende situasjon. Valgarbeid til storting har en underordna rolle i klassekampen. Mener SUF skulle kunne gi betinga støtte om NKP stiller en marxistisk-leninistisk kandidat.

Replikk Er. 1, Nesna: Angående arbeid mht. til stortingsvalget.

Gr. 1, svarrepikk: Samarbeid med NKP på det lokale plan.

S. 1, sentr.styret: Erfaringer fra andre land viser at det er umulig å gå inn i eksisterende kommunistpartier for å prøve å forandre det. Nødvendig å arbeide for å danne et eget m.l. parti. SUF må ikke bli det revolusjonære partiet. SUF må ikke utvides.

Replikk Ø. 1: Mener at på det lokale plan kan det være mulighet for folk over 30 år å arbeide sammen med SUF.

K. 1, sentralstyret: Eldre m.l.-folk kan ofte utnytte arbeidskrafta si best utafor SUF, f. eks. i arbeidsgrupper, studiegrupper. Fagopposisjon kan fremme kontakten med utaforstående folk.

V. 1, Drammen: Utnytte SUF'ere som etter endt skolegang går til sjøs, og holde kontakten med disse gjennom gjensidige rapporter og materialedistribusjon.

Tor Erik H. 1: Kadrene er svært viktige for det revolusjonære partiet.

G. 1: Det må ikke være noe tabu å samarbeide med bra folk i NKP.

M. 1: Motsetninga innen NKP utvikles - hvis noen vil gå inn i NKP vil det bli hard kamp. Ødeleggende for SUF.

Forslag fra Er. 1 om å ta en kritikk/sjølkritikk av SUF. Forslag fra A om kritikk av konferansen.

Sluttinnlegg av Ø. 1: SUF må primært fortsette som ungdomsforbund, men enkeltstående individer kan få tillatelse til å gå inn i SUF selv om de overskrider aldersgrensa. Valgsamarbeid er en tvilsom affære. Ang. holdninga til venstre-utbrytere i SF, må en være klar over at SUF er avantgarden i norsk revolusjonær bevegelse, men samtidig må en akte seg for sjåvinisme. Det er viktig å rapportere om aksjoner inn til Ungsosialisten og klassekampen.

Arild J. 1: Advarer Porsgrunn SUF mot å gå inn i NKP. Oppgava må være å konsolidere SUF.

Er. 1, Nesna: Ang. stortingsvalg og samarbeid: Hvordan få folk i aktivitet - tror ikke studiarbeidet vil være tistrekkelig - legger vekt på aksjoner.

L. 1, Bergen: SUF's rolle i de marxistisk-leninistiske studiegrupper. foreslår at enkelte kadre får ansvaret.

B. 1, Smestad/Huseby: Spørsmål om koordineringsrådet som ble oppretta etter SF's landsmøte og splittelsen.

Mc. 1, sentralstyret: Våre betingelser til eventuell støtte til NK's kandidater til stortinget. må være 1) Ta avstand fra revisjonismen og fredelig overgang til sosialismen.

Replikk E. 1.

Al. 1: Redegjør for koordineringsrådet, og motsetningene som oppsto på Stratos-møtet.

Tom St. 1: Advarer mot fraksjonsvirksomhet i "postkassa."

A. 1: Legger vekt på det mandatet "postkassa" fikk og oppfordrer SUF'ere til å motarbeide evt. fraksjonsvirksomhet som måtte oppstå.

My. 1: Sanakka om stirtingsvalget.

Gr. 1: Redegjorde for adgangen til NRK. SUF vil kreve representasjon i NRK, evt. kreve eget program for å presentere organisasjonen.

S. 1: Stol på egne krefter ang. økonomien.

F. 1, TR.hjem: Utfordrer SUF-stud, Oslo til å reise en sum på minimum 20 000 kr. - under henvisning til hva som er blitt gjort i Trondheim SUF-stud.

Kr. 1: Oppfordrer til å stole på egne krefter.

UTTALELSEN PÅ LANDSKONFERANSEN.

1) Den interne resolusjonen.

Kr. 1: Mener man må få med sammenhengen mellom studier i Mao Tse-tungs tenkning og praksis, dvs. massearbeid.

[illegible]

ENDRINGER I SENTRALSTYRETS SAMMENSETNING.

På sentralstyremøtet 27. februar 1969, ba sentralstyrets medlemmer Ellen W. og Tor M. om å bli fritatt for arbeidet i sentralstyret og om å få tre ut av sentralstyret. For begges vedkommende var dette et resultat av nøye overveielse og diskusjon med andre sentralstyremedlemmer. Ellen W. begrunnet sin uttreden med at hun mente hun ikke hadde overskudd nok til å fylle jobben, og ta på seg de arbeidsoppgaver jobben krever. Tor M. mente at han hadde hatt'en mindre heldig hånd med den organisatoriske delen av det faglige arbeidet.

Sentralstyret fant enstemmig å kunne godkjenne kravet om å få tre ut av sentralstyret. For Tors vedkommende anså imidlertid sentralstyret det som en selvfølge at han fortsatt deltar i arbeidet i faglig utvalg.

Disse to kameratenes uttreden førte til nødvendigheten av et par konstitueringer av medlemmer til sentralstyret, pluss endel ommøbleringer. Dette blei behandla på sentralstyremøte den 7. mars. Her blei det vedtatt at organisatorisk nestformann, Viktor S., heretter skulle fungere som faglig sekretær. Sekretær Svein M. får heretter hovedansvaret for det organisatoriske planleggingsarbeidet og de organisatoriske framstøt. Som ny sekretær etter Ellen W. blei Finn B. konstituert. Kamerat E. er fra Bø i Vesterålen, nå medlem av SUF-stud. Som ny varamann blei Kari A., SUF-stud. konstituert. Forøvrig vil vi opplyse at varamann til sentralstyret, kamerat Brigt Kr., har flytta til Bergen, og deltar derfor ikke lenger aktivt i sentralstyrets arbeid.

Når det gjelder de kameratene som har trått ut av sentralstyret, så finnes deres egne begrunnelser på et annet sted i dette nummeret av BOLSJEVIK.

SENTRALSTYRET.Intern uttalelse.

Da det etter splittelsen med SF er blitt reist tvil om aldersgrensa i SUF, vil sentralstyret innskjerpe følgende, som det var full enighet om på landskonferansen 15. og 16. februar.

Den delen av vedtektenes §3 som gjelder aldersgrensen for medlemskap - "...medlemskap er åpent for alle mellom 14 og 30 år..." - står fortsatt ved lag.

For det første er det bare et landsmøte som evt. kan endre dette. For det andre er det sentralstyrets oppfatning at aldersgrensen heller ikke bør heves eller oppheves. Det er ie sentral oppgave for alle revolusjonære krefter i Norge i dag å delta i det nødvendige arbeidet for å forberede dannelsen av et nytt revolusjonært klassekampparti. SUF bør fortsette den utviklinga som er i gang- i retning av en revolusjonær klassekamporganisasjon - med sikte på å bli det kommunistiske partiets ungdomsforbund. De revolusjonære kamerater som er over 30 år, bør ta del i forberedelsene til det kommunistiske partiet bl.a. ved å organisere studiegrupper.

I enkelte tilfelle bør imidlertid SUF-laga ha mulighet til å innvotere personer over 30 år som medlemmer. Dette betyr at laga tar opp hvert enkelt slikt tilfelle til konkret diskusjon på medlemsmøter.

De hensyn som må vurderes og ivaretas i samband med dette er:

- 1) Hensynet til SUF- aktiviteten - dannelselse eller fortsatt drift av SUF- lag på stedet.
- 2) Hensynet til at det kan være vanskelig for f.eks. en enkeltstående kamerat som er over 30 år, å få muligheter til politisk skolering og utvikling uten SUF- medlemskap.

I lag hvor slike problemer er aktuelle, bør de straks tas opp til behandling.

Begrunnelse fra de to utgåtte sentralstyremedlemmene.

Min begrunnelse for å be om permisjon for vervet i sentralstyret som faglig sekretær, er som følger:

Fra å være en organisasjon bestående av nesten utelukkende studenter og skoleungdom, har det i det siste vært et stort tilsig av arbeiderungdom. For første gang i SUF's historie er derfor en virkelig faglig politikk mulig, ja ikke bare mulig - det faglige arbeidet er allerede på flere steder kommet svært godt i gang. Dette merkes ikke minst på de forespørsler og påtrykk som kommer fra laga angående dette arbeidsområdet. Dette henger selvsagt sammen med den generelle politiske utviklinga i SUF. Kulturradikale, sekteriske og sosialdemokratiske ^{ideer} er blitt feid vekk, og nødvendigheten av det daglige massearbeidet er blitt mer og mer erkjent. I denne ideologiske kampen har ikke sentralstyret vært en slags "mekler" mellom de forskjellige fraksjonene, men aktivt godt i spissen for å bringe forbundet dit det er i dag. De fleste vil være enige om at de to siste sentralstyrene har utført en god ledelse. Dette gjelder ikke bare de ideologiske sakene, men like mye det organisatoriske arbeidet.

Når det gjelder det faglige arbeidet, så har desverre sakene stilt seg noe anderledes. I SUF har vi aldri hatt et skikkelig faglig hivedkvarter som kunne ta ledelsen i, og hjelpe fram det faglige arbeidet i forbundet. Dette er selvsagt ille å måtte innrømme for en landsmøtevalgt faglig sekretær, men slik har det vært. Det er derfor tvingene nødvendig at den faglige ledelsen blir en virkelig ledelse, og ikke et organ som passivt sitter å registrerer utviklinga på den faglige fronten - selv om denne er aldri så positiv. En utskifting av den faglige sekretæren er et første, nødvendig skritt i en slik retning.

Som ny faglig sekretær er konstituert Viktor Stein, og i faglig utvalg kan vi allerede merke forskjellen. Det kommer resten av SUF også snart til å gjøre!

La SUF bli et virkelig arbeiderklassens røde ungdomsforbund!

Marxistisk/leninistisk hilsen Tor M. ...

Min uttrede av sentralstyret bygger vesentlig på det faktum at jeg ikke var i stand til å utføre mitt arbeid på en tilfredsstillende måte. Årsakene til dette var:

1. Jeg er et skipperaksmenneske - og var gått trett.
 - a) fordi jeg har sittet i styrehverv siden 1966 kontinuerlig, hvorav 1½ år i sentralstyret som sekretær.
 - b) Fordi jeg aldri fikk deltatt skikkelig i arbeid på grunnplanet (jfr. ellers henvisning til arbeidskapasiteten)
2. Jeg var ikke i stand til - kompetent til - å påta meg særlig arbeid av mer strategisk/utredende art, noe som det etterhvert var et voksende behov for å fordele på sentralstyrets medlemmer og varamenn.
3. Jeg var ikke i stand til å være effektiv nok i organiseringa av det daglige kontorarbeidet.
 - a) Fordi jeg har heldagsjobb ved siden av - og ikke kunne være tilstede på formiddagen (henviser ellers til arbeidskapasiteten, som før nevnt)
 - b) Fordi jeg ikke har den nødvendige administrative evne.

Det oneste riktige var derfor å overlate mitt verv til andre som kunne fylle det bedre, samtidig som jeg selv får mere utbytte av å jobbe på grunnplanet, noe jeg håper er gjensidig.

Bekjemp liberalismen!

M-L - hilsen, Ellen W.

-10-

VEDTAK PÅ MEDLEMSMØTE I STAVANGER S:U.F. - 26/2 1969

Stavanger SUF tar sterkt avstand fra den framgangsmåte som ble benyttet overfor lagets representant til SUFs landskonferanse 15.-16. februar.

Lagets utsending ble utelukket fra landskonferansen på tross av at han var lovlig valgt på Stavanger SUFs årsmøte. Han fikk ikke anledning til å være til stede da konferansen drøftet møteretten hans, og fikk derfor ikke svare på de anklager som lå til grunn for utelukkelsen.

Denne framgangsmåten er i strid med elementære demokratiske regler, og den lover ikke godt for tillemplinga av den demokratiske sentralismen i organisasjonen. Den er tvert i mot utslag av rein sentralisme. Det er å merke at Stavanger SUF hadde gitt sin utsending et mandat som stod i strid med det standpunkt SUFs sentralstyre på forhånd hadde tatt når det gjelder forholdet SF/SUF etter partiets landsmøte.

Stavanger SUF vil også ta avstand fra den måten SUFs sentralstyre forøvrig har behandla krisa SF/SUF, Sentralstyret har ved vedtak og offentlige uttalelser i praksis bundet SUF til å bryte med partiet selv om vedtaka på SFs landsmøte skulle bli svært moderate. Gjennom disse vedtaka, og agitasjon i forbundets publikasjoner, er dette synet præsset nedover i organisasjonen, uten hansyn til hva som måtte komme fram ved diskusjonen på grunnplanet. Da landskonferansen trådte sammen 15.-16. februar var derfor bare ei linje mulig i sentralstyrets.

Stavanger SUF er uenig i denne linja. Laget finner ikke at vedtaka på SFs landsmøte nødvendiggjør et åpent brudd med partiet fra SUFs side. Det må være partiets praksis i tida som kommer, som avgjør hvilken stilling vi skal ta til SF.

I og med at vedtaka på SUFs landskonferanse ikke blei fatta på grunnlag av en skikkelig diskusjon der alle syn kom til orde, anser Stavanger SUF seg ikke bundet av vedtaka på konferansen. Laget vil ikke motarbeide ledelsen i partiet, og heller ikke oppfordre medlemmene til å melde seg ut av SF.

Laget vil slå fast at det står på vedtaket fra årsmøtet 12/2:

"Stavanger SUF vil ikke oppfatte vedtakene på SFs landsmøte som et brudd mellom SF og SUF, men vil arbeide for organisasjonsformer som gjør det mulig for ungdom som står på SFs eller SUFs politiske plattform å arbeide innenfor begge organisasjoner."

Den naturlige konklusjon på dette må bli at Stavanger SUF fortsetter samarbeidet med SF.

MELDING

Stavangerlaget av SUF har konstituert seg i møte 3/3 1969. På møtet ble drøfta forholdet SUF/SF og forholdet innen Stvgr Sos. ul. (SSU), etter at et flertall i laget hadde vedtatt å fortsette organisasjonssamarbeid med SF.

Det ble vedtatt følgende uttalelse:

Et knapt flertall i SSU har på medlemsmøte 26/2 gjort vedtak om å fortsette et organisasjonssamarbeid med SF. Et forslag om å bryte det organisasjonssamarbeidet med partiet, og i stedet starte studiegrupper sammen med progressive enkeltpersoner innafor og utafor SF, ble vraka.

Med disse vedtak har SSU brutt med SUF, idet laget har slått inn på en praksis tvert imot SUFs linje slik den ble trukket opp på landskonferansen 15/16. 2.. SSU motarbeider SUF som organisasjon, og er i realiteten blitt et SFungdomslag.

-11-

SUFaktiviteten i Stavanger kan ikke opphøre med disse vedtaka. Mindretallet i SSU har derfor meldt seg ut av laget, og i møte 3. mars er det dannet et nytt Stavangerlag av SUF (Stavanger SUF). Stavangerlaget av SUF står på SUFs politiske plattform og det vil følge vedtaka som ble fattet på SUFs landskonferanse 15/16. 2.. Det vil såleis ta opp arbeid med studiegrupper sammen med progressive grupperinger utenfor laget, og forøvrig delta i faglig arbeid og frontarbeid til gagn for arbeiderklassen i Norge. På møtet ble valgt følgende styre i det nye laget:
 Wenche I. , form.
 Geir J. J.
 Odd A.

Stavanger 3. mars 1969
 Styret i Stavanger SUF

TIL BOLSJEVIK

Bakgrunnen for uttalelsen fra Stavanger SUL er følgende: Etter SFs landsmøte mente en del av medlemmene i Stavanger SUL at det ikke var grunnlag for brudd med SF. De vedtok da på årsmøtet den 12. febr. en uttalelse der de erklærte at de ikke anså vedtaket på SFs landsmøte som et brudd med SUF. Som representanter til SUFs landskonferanse ble valgt Odd H. og Øystein T. a. Odd H. ble forhindret fra å reise, så Øystein T. a reiste inn alene. På landskonferansen ble Øystein T. nektet adgang, På styremøte mandag 17. febr. ble det enstemmig vedtatt en uttalelse til internt bruk, hvor det ble tatt klart avstand fra landskonferansens handlemåte. Odd H. og Øystein T. a ville også sende en redgjørelse i lagets navn til Orientering, men p.g.a. at to av styrets medlemmer motsatte seg dette, (Wenche I. og undertegnede), ble dette ikke noe av.

Onsdag 26. febr. hadde Stavanger SUL medlemsmøte, og til da hadde vi fått en del opplysninger om Øystein T. som gjorde saken mer tvilsom fra vår side, bl.a. at han var formann for Innflytternes SUL i Oslo. Håkon H. la likevel fram et forslag der første delen, d.v. s. kritikken av landskonferansen hadde samme ordlyd som det som ble vedtatt. I slutten sto det imidlertid at vi ikke ville drive noe organisatorisk samarbeid med SF, og at vi ville arbeide for å danne studiegrupper der SUF skulle delta sammen med andre progressive elementer. Vi gjorde imidlertid oppmerksom på at vi selv bare var enig i kritikken av sentralstyret dersom Øystein T. viste seg som et lojalt SUFmedlem, d.v.s. dersom han ikke motarbeidet SUF. Det gjorde han imidlertid ved det vedtaket han presset gjennom, og vi anser det derfor som bevist at T. a ikke var en lojal SUFer, og da kan han heller ikke vente å ha de rettigheter en SUFer har

-12-

innenfor bevegelsen.

Etter at vedtaket om samarbeid med SF var fattet, meldte vi oss ut av laget, og mandag 3. mars ble det nye laget, "Stavanger lag av SUF" konstituert. På det konstituerende møtet var også Sigmund G til stede.

Gjennom det vedtaket som ble fattet brøt i realiteten Stavanger SUL med SUF. I den nåværende situasjon er det umulig for SUFlag å samarbeide med SF, og det gjør seg kanskje i særlig stor grad gjeldende i Rogaland, hvor hetsen mot SUF har vært særlig sterk innen partiet. På den bakgrunn er det tydelig at de som vedtok å fortsette samarbeidet med SF ikke er SUFere men SFungdom. Hadde de vært SUFere så hadde de ikke kunnet samarbeide med de SFere som hadde gjort sitt beste for å splitte SUF ut av partiet. Hadde de vært SUFere så hadde de også forstått hvor nytteløst det er å arbeide innenfor SF i en situasjon der diskusjonen innad i partiet var blitt kuttet over. De viste også ved å nekte å godta vårt forslag om studiegrupper at de ønsket å sabotere landskonferansens vedtak.

Etter alt å dømme har taktikken deres vært å provosere så mye at vi ble nødt til å kutte dem ut. Odd H har også uttalt at han ønsker å bli ekskludert. Etterpå håpet de åpenbart å kunne fortelle folk hvor føle SUF er som ekskluderer folk. Det er imidlertid så åpenbart at de reelt sett brøt med SUF at den taktikken deres er dømt til å mislykkes.

Stavanger 15. mars 1969

Geir J. J.

7/3-69 FATTET SENTRALSTYRET FØLGENDE VEDTAK:

Sentralstyret tar til etterretning at Stavanger Sosialistiske Ungdomslag (SSU), er omgjort til SF-ungdomslag, og at SUF-aktiviteten i Stavanger fortsetter gjennom det nye Stavanger SUF.

"GI EN DAG"-aksjonen.

Vi bringer med dette sluttresultatet av denne aksjonen. Totalresultatet er flott for mange lag, mens andre lag bør øve sjølkritikk. Vår neste aksjon, som begynner i dette nummer, skal gå enda bedre! Oppgavene som vi gir oss i kast med i tida framover er store og mangfoldige. Vi har kun egne krefter som vi stoler fullt ut på!

Overført fra forrige nummer

kr. 3813,30

Svein M.	1, Sentralstyret	kr 50,-
Liv S. H.	"	" 10,- (bet. hver uke)
Pål S.	"	" 35,- (blodpenger)
Sigurd A.	"	" 50,-
Pål S.	"	" 50,-
Brigt K.	"	" 100,-
Viktor S.	"	" 462,65
Viktor S.	Et høyttaleranlegg! (Verdi 250 kr)	
Jens Chr. A.	SUF-stud.	" 50,-
Ivar B.	"	" 50,-
Ove B.	"	" 50,-
Harald B.	"	" 50,-
Tom Ed.	"	" 50,-
Per Ivar E.	"	" 50,-
Helga F.	"	" 50,-
Helle G.	"	" 50,-
Gudveig G.	"	" 50,-
Svein G.	"	" 50,-
Torstein H.	"	" 50,-
Björn H.	"	" 50,-
Inger H.	"	" 50,-
Håvard H.	"	" 50,-
Jan H.	"	" 50,-
Jo J.	"	" 50,-
Knut J.	"	" 50,-
Oystein J.	"	" 50,-
Einar Kr.	"	" 50,-
Morten K.	"	" 50,-
Bjarne L.	"	" 50,-
Haldis I.	"	" 50,-
Grete M.	"	" 50,-
Björg P.	"	" 50,-
Gunnar N.	"	" 50,-
Gulbrand N.	"	" 50,-
Arne O.	"	" 50,-
Ragni P.	"	" 50,-
Stein R.	"	" 50,-
Harald R.	"	" 50,-
Lisbeth R.	"	" 50,-
Kirsten R.	"	" 50,-
Yngvar S.	"	" 50,-
Bjarne S.	"	" 50,-

-14-

Elen R	SUF-stud.	kr 50,-
Tor S	"	" 50,-
Elias T	"	" 20,-
Jan O	"	" 50,-
Magnar H	"	" 50,-
Anonym	"	" 100,-
Anne N	"	" 50,-
Lars J. H	"	" 50,-
Sissel R	"	" 50,-
Odd O	"	" 50,-
Kjersti K	"	" 50,-
Bernt H	"	" 50,-
Gerd F	"	" 50,-
Björn E	"	" 50,-
Arnt E. S	"	" 50,-
Arne H	"	" 50,-
Einar G	"	" 100,-
Per O	"	" 350,-
Björn N	Oppsal SUF	" 200,-
Inger T	"	" 50,-
Leikny O	"	" 50,-
Tron O	"	" 50,-
Pål R. P	"	" 50,-
Jorun G	"	" 50,-
Ingrid M	"	" 50,-
Svanhild A	"	" 50,-
Knut A	"	" 50,-
Harald L	"	" 50,-
Jon Otto P	"	" 50,-
Steinar A	"	" 50,-
Ivar T	"	" 50,-
Trond L	"	" 50,-
Rune A	"	" 50,-
Einar B	Trondheim SUF	" 70,-
Jorunn B	"	" 100,-
Jon V	"	" 30,-
Willy S	"	" 50,-
Knut L	"	" 50,-
Jarl Petter E	"	" 70,-
Oddbjörn J	"	" 30,-
Kristian K	"	" 20,-
Einar I	Slemmestad SUF	" 20,-
Rune N	"	" 20,-
Tor K	"	" 20,-
Rolf J	"	" 20,-
Liv J	"	" 20,-
Grethe G	"	" 20,-
Oddvar S	"	" 20,-
Erik A	"	" 20,-
Mons F	Teisen SUF	" 50,-
Odd H	"	" 35,- (blodpenger)
Kjersti M	Böler SUF	" 50,-
Pål S. B	Bærum SUF	" 80,-
Björgulf C	"	" 50,-
Brynjulf M	"	" 50,-
Dag Ch	Vålerenga SUF	" 50,-
Roy på Vålerenga	"	" 10,-
Lill B	Tveita/Haugerud SUF	" 50,-
Bente R	"	" 50,-
Terje M	"	" 23,-
Vigdis M	"	" 50,-

-15-

"Ikke-medlem"	Kragerø	kr	25,-
Steinar N	Kragerø SUF	"	10,-
Astrid J	Sagene/Grünerl. SUF	"	50,-
Britt K	Manglerud SUF	"	10,-
Arne H	Grefsen/Sinsen SUF	"	11,-
Odne M	Tvedestrand SUF	"	20,-
Björn T	Skedsmokorset SUF	"	10,-
A. H. F	Gjøvik SUF	"	25,-
Hilde L	Grorud SUF	"	50,-
Randi Rø	"	"	50,-
Unni P	"	"	50,-
Torill M	"	"	50,-
Sigrid Ann M	"	"	35,- (blodpenger)
Bente L	"	"	50,-
Kamerater i Indre Vest SUF	"	"	165,-
Audun A	Asker SUF	"	100,-

 Total sluttsum kr. 10279,95-

Takk fra SUF til alle bidragsytere!!

P.S. Dersom noen etternølere ennå ikke har fått sendt penger til "Gi en dag"-aksjonen, skal jeg selvfølgelig ikke nekte å ta imot dem! Arbeiderklassens kamfond er alltid åpent, og skal fra nå av alltid ha en eller annen økonomisk aksjon gående!

Send penger til

Sosialistisk Ungdomsforbund
Postboks 6159
Etterstad, Oslo 6.
Postgiro 20 06 15

Bernt K

Vi ber alle kamerater merke seg disse numrene og sender inn oppgjør for materiell til den kontoen det gjelder! Bli flinkere til å merke tallongen HVA beløpet gjelder!

Mange lag skylder SUF penger!

Sond inn oppgjør hurtigere. Ta inngangspenger på lagsmøtene!!

"Klassekampen"- Tveita Postkontor, Oslo 6 - Postgiro 20 66 99.

"Ungsosialisten"- Boks 6159, Etterstad, Oslo 6. - Postgiro 20 60 68.

Sosialistisk Ungdomsforbund - Boks 6159, Etterstad, Oslo 6. - Postgiro 20.06 15

Telefon 67 57 88.

-16-

UTFORDRER AKSJON.

Som ledd i kampanjen for å styrke SUFS økonomi, starter vi nå utfordrer aksjonen. Beløpet kan være stort eller lite, alt er velkommen. Følg opp!

Pål S	1 bet. kr. 10,- utfordrer:	Annar H Egil I Inge Ø	
Audun A	bet. kr. 10,- utfordrer:	Hans R Per E. S Klaus J	
Harald M	bet. kr. 10,- utfordrer:	Roy Jo Olav G Jan Cl	Kristiansund Ålesund Rjukan
Steinar H	bet. kr. 10,- utfordrer:	Freddy K Frode H Tor Ø. j	
Tron Ø	bet. kr. 10,- utfordrer:	Arild Jo Yngvar S Knut R	
Liv S	1. bet. kr. 10,- utfordrer:	Bjørn L Gunnar T Ragnar S	
Vigdis V	bet. kr. 10 - utfordrer	Lillian F Steinar E Willy S	
Sigmund Gr.	2 bet. kr. 10- utfordrer:	Odd K Jan S Anne B	
Finn Berger E	1 bet. kr. 10 - utfordrer:	Finn T. A Grethe S Marit A	
Ivar Er	1. bet. kr. 10 - utfordrer :	Eldar M Geir Egil Er	
Bente L	1. bet. kr. 10 - utfordrer:	Anne Ch J. K Tor A	
Bernt K	1. bet. kr. 10 - utfordrer :	Tom S Arvid Bj Sten Erik Kl	
Kåre K	1 bet. kr. 10 - utfordrer :	Jørgen G Finn Sten Kr Mari -Anne Kr	
Wiggo Kr	1. bet. kr. 10- utfordrer:	Svein Tore B Finn A Anders M. A	
Håvard H	1. bet. kr. 10 - utfordrer:	Roar H Torgeir Ha Gunnar Bj	

Forsteipig innkommet kr 150,- !

REFERAT FRA SUF's MILITÆRNEKTERKONFERANSE I BERGEN 1. OG 2. MARS 1969.

Lørdag 1. mars kl. 11.30:

Dirigenter: A.S., O.Sc., E. og S.I.La

Referenter: Å.Rognes, R.Mc., I.F. og H. z

Reisefordelingskomite: P.Li d, A.L. n og I."

Øyvind L., Bergen (innleiing): Situasjonen då aksjonen starta: Ingen revolusjonær organisasjon som sto bak, kommunikasjonen mellom nektarane var dårleg, nektarane var ingen enhetlig gruppe, mange visste ikkje kva ein ville og kunne oppnå, det anti-imperialistiske aspektet, aspektet ved å spreie opplysning om NATO og aspektet ved å vise at vi meinte noko alvorleg dominerte, sosialistane var ikkje marxist-leninistar, kunne ikkje drive massearbeid og hadde arbeidd dårleg i det militære.

Kva vi oppnådde: Fekk sagt ein god del om imperialismen, den indre skolerings-effekten blei viktigare enn propagandaeffekten utad.

Manglar i begynnelsen: Vi sa lite om militærets funksjon innad, fekk ikkje fram klassestandpunktet, debatten gjekk på abstrakte prinsipp, debatten om NATO o.l. kom ikkje godt nok fram.

Situasjonen idag: Vi har analysert militærets klassekarakter og aksjonen har endra karakter, klassestandpunktet, NATO's og rettsvesenets rolle kjem klart fram.

Avisene viser liten interesse, vi har sjøl svikta med å få ut propaganda, aksjonen står i stampe, liten aktivitet, dårlig organisering, liten gratis publisitet.

Forklaring: Usikkerheten om korleis ein skal føre aksjonen vidare, aksjonen tidsbegrensa, uholdbart i lengden å ikkje gå inn i det militære, svært få utanom SUF har slutta seg til, aksjonen kan aldri få masseoppslutning.

Oppsummering: aksjonen har vore progressiv pga indre skolering, vi har fått ut propaganda, stor påkjenning for rettsapparatet.

Bernt F., Trondheim: Staten har vært tilbakeholdende og kampaspektet er kommet i bakgrunnen. Kritikk av oss sjøl: Tatt oss for dårleg av aksjonen, Burde satsa hardere på indre skolering.

Viggo K., Oslo SUF-stud: Aksjonen var noe helt annet før enn idag, det var andre folk som starta aksjonen, SUF var noe helt annet før, vi hadde et taktisk behov for aksjonen før, vi trengte den da, men trenger den ikke lenger. Kan ikke engasjere folk med aksjonen, vi går ikke foran eller bak massene, men på sida.

Astor L., Tveita/Haugerud: Aksjonen prega av forvirring, ingen enhetlig linje, tre fløyer i sentralstyret. Dårlig arbeide, nekterne er ikke lenger engasjert.

Anders M.A., sentralstyret: Saka diskutert i sentralstyret, vedtak sendt ut med sentralstyret samla bak, feil at diskusjonen kom sentralt og ikke på grunnplanet.

Erik S., Oslo SUF-stud: Vi har mangla enheten og arbeidet har vært dårlig, folk har nekta på diffust grunnlag og ikke drevet propaganda, de har følt det mer som en personlig sak.

Briqt K., sentralstyret: Nyhetsverdien med saka blussa opp igjen etter jul, vi må ikke forveksle det som er et resultat av vår egen handlingslammelse med den objektive interessen for aksjonen, hittil har aksjonen hatt mye å si for SUFere og lite for folket, omvendt framover.

Bjørn L., Sagene/ Grunlk: Den viktigste sida vi må vurdere er i hvilken grad folk har slutta opp, poenget har jo vært å skape en anti-imperialistisk massebevegelse. Aksjonen står ikke først og fremst i stampe fordi vi har jobba dårlig, men fordi aksjonen er en eliteaksjon, bare toppen blir med. Pressa vi har fått i det siste er bare et bluff. Enten før eller etter straffesakene må vi legge om linja.

Egil L., Hamar: Ba om redegjørelse for sakene i Trondheim.

Bernt F.: "Snille gutter" behandle først fordi advokaten ikke ville ha noe

de andre ~~å gjøre, ingen advokater villige til å prosedere~~, skal det bl
ttsak må myndighetene godkjenne sivil prosessfullmektig, dette har de ne
dligere så foreløpig står sakene i stampe. Vi har ikke nok styrke til å
re en effektiv kamp i militæret, kan ikke hindre utsiling, vi må kjøre s
rdt at klassestaten må gi seg.

Jon Ø., sentralstyret: Godt grunner for at aksjonen fortsetter en stur,
progressive virkninger: vi får stadig nye SUF-kontakter via aksjonen, rett
agitasjonsplass, agitasjonen må gå foran massene. Vi kan bringe aksjonen opp på
et høyere nivå ved å si at vi er marxist-leninister, ved å ta opp parlamenta-
risme o.l. i rettsalene.

Rune S., Trondheim: Ikke bare motstand mot imperialismen, men også ar-
beiderne motstand mot militærtjeneste var ei av forutsetningene for aksjonen,
få arbeidere som ikke sympatiserer med aksjonen, aksjonen har hatt sterk virk-
ning i SUF-stud i Trondheim, ved at medlemmene er blitt meir militante og har
tatt opp studier i marxismen-leninismen. Vi kan gjøre svært lite i det mili-
tære, pga isolering, liten opplæring i våpenbruk, kadaverdisiplin. Vi må pro-
vosere staten til sterkere mottrekk for å avsløre klassekarakteren, vi bør
samle materiale, analysere det og bruke det som eksempel på statens klasse-
karakter.

Viggo K.: Vi må ikke undervurdere at staten kan ta initiativet, i 20-åra
slå staten plutselig til og tok nøkkelpersonene.

Erik S.: Når staten slår til kan vi si at nettopp de staten slår ned på vil
inn i militæret.

Bright K.: Vi må kjøre to linjer: stoppe aksjonen i bunnen og slutte å
kjøre inn nye folk mens resten fortsetter aksjonen. Aksjonen uheldig fordi
det lett oppstår en moraliserende tone overfor massene og dermed oppstår et
skille.

Rune S.: Aksjonen er på masselinja, avantgardistisk, men på masselinja
fordi den kan forberede ei massemobilisering.

Bright K.: Aksjonen er ikke på masselinja, selv om den er progressiv,
en masseaksjon skal få folket med, den skal mobilisere, denne aksjonen er en
eliteaksjon.

Erik S.: Utopisk å mene at en kan avsløre klassekarakteren ved å gå inn
i militæret, propagandere og bli dimittert.

Viggo K.: Riktignok kan aksjonen demonstrere statsmaktens urettferdighet,
men styrke og makt teller mer, riktig å gå inn i det militæret.

Erik S., Tromsø: På sesjon i Tromsø blei SUFere bare kasta ut uten videre,
har ikke hørt noe siden.

Møtet hevet klokka 1400.

Lørdag ettermiddag klokka 1530.

Melding fra reisefordelingskomiteen ved Astor L.: Reisefordelinga blir på
152 kr. Oslofolk betalet 12 kr. Øystese utelatt pga dårlig råd.

Innleiing ved Tron Ø.: Militærnektaksjonen er en del av klassekampen.
Aksjonen var noe progressiv da den starta, pga antimilitær holdning i Norge.
Benytta tiltaleboks i rettsalen som talerstol, samt avslørte domstolenes
klassekarakter. Aksjonen vil utspille sin progressive rolle, men det er ikke
skjedd ennå. Når aksjonen blir "rutinesak" har den ikke lenger noen progressiv
verdi. Aksjonen har utvikla seg politisk i dybden og bredden. Har fått mange
med seg. Når mulighetene er uttømt må en finne på noe nytt. Det vil være en
dårlig ting å ha aksjonen gående når den er uttømt. Umulig å drive klasse-
arbeid i fengsel. Setter seg selv direkte på sikkerhetspolitietts lister.
Engang implisitt at det skulle bli total militærstreik. Feilaktig fordi det
er en umulighet. Flertallet av arbeiderungdommen går inn i det militære,
umulig å skjelle dem ut av den grunn. Noen mener at man bør fortsette aksjonen
til evig tid. De som deltar vil mene de er blitt narret. Andre vil oppfatte
militærnekterne som feiginger. På lengre sikt når de progressive mulighetene
er uttømt, politisk militærtjeneste. Hvorfor? Det man trenger av motfore-
stillinger og erfaringer, som en får innafor, er nyttig. Kommunistene må
være der massene er. Historisk eksempel: bolsjevikene. Arbeiderungdom samla i
store mengder i militæret. Disiplinen er mislikt. Militæret gjør oss en
tjeneste ved dette. Forskjellen på massearbeid og masseaksjon. Massearbeid:

En kan gå ut alone og drive arbeid blant massene. Masseaksjon: Sterk orga-
sasjon som kan føre arbeidet. Det positive ved massearbeid i det militære:
Våre folk fiskekroker med marxismen som agn. Avantgarden gjør erfaringer som
gjør det mulig for dem å drive masseaksjoner. Noen er for, andre er mot å
avblåse aksjonen. Dårlig diskusjon om skal i Oslo. Det som må gjøres:
1. Aksjonen fortsetter. Alle man kan få til å delta bør fortsette. Praksis
skal avgjøre hvor lenge den skal fortsette. 2. Diskusjonen om den må fortsette
for å få en ordentlig omlegging. Avslutning: Gått inn for å vise klassekarak-
teren i samfunnet. 3. Gir støtte til dem som fortsatt nekter.

Innleiing av Anders M. Ar : Når saka fra begynnelsen har vært vanskelig
er det pga to alternativ: 1. politisk militærnekting. 2. politisk militær-
tjeneste. Taktiske vurderinger skaper forvirring og gjør det vanskelig for
mange kamerater. Må drøfte saka framover. Aksjonen har virka progressivt på
SUF i og utad. Se det hele ut fra perspektivet revolusjonen i Norge. Praktiske
hensyn ved arbeidet i det militæret, at det dreier seg om arbeiderungdom i
20-åra som skal inn i militæret. Spørsmål hvor mange folk man har til å
sette inn. Man må være skolert for å prøve å motstå kollektive straffemetoder
som brukes for å ødelegge kampmoralen. Organisasjonsstrukturen må vurderes
nøye. Et lite aspekt at de som har nekta skal gå inn i fengsel og de nye inn
i det militære for å agitere. Vurdere om situasjonen da blir den at de
politisk sterkeste sitter i fengsel og de nyeste og forskoste skal agitere.
Om ikke lenge er det mange som nå holder på å skolere seg, som blir gamle
nok til å gå inn i militæret. Godt grunnlag å satse på. Utover landet er det
mange som er positivt innstilt til politisk militærnekting. Politisk
militærnekting blir identifisert med SUF. Hindre at borgerskapet skal ut-
nytte avviklinga f.eks. ved å si at folk er redd og ikke tør å sitte i
fengsel. Gjøre det klart at det er en politisk aksjon. Vet ikke om aksjonen
skal avblåses før eller etter folk har vært i fengsel. Spørsmålet om man skal
spille på to alternative linjer under avviklinga. Praktisk og god løsning.

Børre Fr : Vil kampen mot militærvesenet endre karakter underveis? Til
nå en aksjon i SUFs regi, ikke formalisert. Må danne arbeidsgrupper til
kamp mot militærvesenet, for å ta vare på ikke-SUFere. Borgerlig militærmakt
må flås som en tiger. Vel og bra å gå inn og agitere så lenge det lar seg
gjøre.

Replikk Wiggo K : Redd for oppfatningen om tigerflåing. Kan ikke gå inn
for å gi hæren en hammerslag i huot. Må begynne i det små.

Svar fra F : Militæret ikke som andre steder i samfunnet.

Brikt K : Vårt Kolombi-egg blir å kjøre to linjer samtidig. To-
frontspolitikken er en enhetslinje, som kan gi den maksimale effekt ut av
militærnektersaken. Det må i praksis være de nye folka som må utføre det
vanskelige arbeidet å gjøre politisk militærtjeneste. Tøys å verve nye
nektere - har allerede nok. Ny aksjon utvikles under dekke av den gamle,
utfyller hverandre. Får fordeler av begge aksjoner, hvis tofrontslinja
blir fulgt.

Replikk fra Leif S , Oslo SUF=stud: Nekterne registrert, det samme stemplet
på alle SUFere. Fordel med flere på moon.

Replikk fra Ø : Hovedargument: Må lage en forståelig linje. Ingen kan
lukke aksjonen underfra. En del folk før i fengsel av hensyn til moralen i
laget. Vi har et ansvar for de partiløse som slutter opp om oss.

Svar fra Brikt K : Trodde det var enighet om at ikke alle SUF-ere
var registrert. Til Ø : Skjønner ikke argumentene.

Alf L : Diskusjonen med kameratene på moon går ikke på det høyt ideolo-
giske plan, men på de daglige problemer. Hvor stort kjenskap har SUF-ere idag
til forholdene på de forskjellige militærleirene? Stort sett enighet i
Bergen SUF om linja, ihvertfall den celle hvor K. og jeg er med i.
SUFere som går inn i militæret må sende rapporter om tilstandene i leirene.
Når overgangsfasen begynner hvor vi kjører på begge aksjonsformene, stoppes
parolene om å nekte militærtjeneste på politisk grunnlag, men vi støtter
dem som nekter.

Ul : Viktig å ta utgangspunkt i hvor lenge vi kan la være å ha SUFere i det militære. Folk går der i 12 mndr. uten at det er en SUFer til å registrere misnøyen. På den andre siden mulighetene til å få mere ut av aksjonen. Lurt å gjøre som K. og L. framsatte.

Replikk fra Ø : Hvordan skal vi kunne lukke aksjonen nedenfra? Skal dette gjøres før nytt landsmøtevedtak?

Svar fra Ul : Vi kan ikke lukke aksjonen før grundig debatt i grunnorganisasjonene.

Tor Mr , Sentralstyret: Vi er nødt til å avblåse aksjonen. Aksjonen i strid med masselinja. Vi vet ikke hva som skjer der halvparten av Norges ungdom er samla. Man kan heller ikke avblåse den idag. Idiotisk av Ø å si vi skal avblåse den idag. Om man kommer fram til at det er riktig med avblåsing her, Bør man begynne å argumentere for avblåsing. Er det i strid med masselinja i morra er det i strid med masselinja i dag. Enten eller. Tror de fleste er enige i at det er i strid med masselinja. Det er alvorlig. Er rce galt gjør man sjølkritikk og kjører igang med en ny linje. Folk utenfor SUF med på politisk militærnekting fordi SUF holder på med den. Ikke noe i å lukke aksjonen i bønn. Vil oppfatte dette som SVIK. Forklare dem hvorfor det blir avviklet.

Replikk K : Dersom vi avblåser og går til sjølkritikk vil ikke SUFere forstå det døytt.

Replikk Ø : Mc - din forbanha marxist. Tåpelig med sjølkritikk. Gode og dårlige sider ved aksjonen før og nå.

Svar Mc : Ø blander sammen kortene. Man lærer av sine feil betyr ikke at man skal fortsette å feile. Skal man lære noe av eventyrpolitikk må man forstå.

Rune S : Sakner muligheter til forbedring av aksjonen. 9 av 10 rekrutter har aldri deltatt på en arbeidsplass. Massen er innskrenka til gymnasiaster og kun ett kjønn. De det er aktuelt problem for er ungdommen, ikke eldre arbeidere. Må bli hemmelig når SUF går inn i det militære. Det må være flere SUFere til å samarbeide i hver leir, og disse må være steinharde.

Forslag:

Danner militærnektergrupper over hele landet. Skolering av skoleungdom. Kartlegging av hvordan myndighetene behandler nekterne.

Replikk Halvdan R , Bærum SUF: Tull at 9 av 10 rekrutte er skoleungdom. Tror det er 50-50.

Replikk Ø : Feil med bare steinharde SUFere i aksjonen. Umulig med revolusjon om en sier fra til Dagbladet.

Svar S : Ny type avantgarde i militæret.

L : Stakkars SUFere om K. Is forslag går igjennom. Det vil bli problematisk å forklare massen dette. Diskusjonen må komme ned på jorda. Mc Is diskusjonsopplegg er ufornuftig. Sette ned redaksjonskomite. Sendte ut skriv til grunnorganisasjonene. Fortsette aksjonen en stund til. Aktuelt å legge om linja. Hvordan skal en jobbe praktisk på moen? SUFerne som talsmenn og ledere for soldatkameratene blir vanskelig om man lanserer det utad.

Replikk Alf L : Hvis vi gruer oss til å forklare folk de problemene vi står oppe i, kan vi slutte å arbeide. Gjennom diskusjonen vil ikke SUFerne bli i tvil om linja og arbeidsidet.

Replikk F : De to linjene for seg føre samtidig.

Svar L : Gjøre en aksjonen i all stillhet.

Astor L : Bedre å jobbe i militæret enn å fortsette aksjonen, men kan ikke avbryte aksjonen uten videre. På skoler, universiteter etc. begynner folk å bli radikalisert. Kan være med på å føre kampen i militæret. Inn i militæret for å få erfaringer som folka eiterhvert kan dra nytte av. Kan ikke få noen masseaksjon ut av militærnekter-aksjonen. Vi når ikke folka som er på moen. Ikke riktig å avblåse aksjonen med en gang. Grundig debatt i grunnorganisasjonene. Kommer antakelig folk i fengsel snart. Linja til K er feil. Galt å lukke aksjonen i bønn. Tidligst landsmøtet kan ta stilling til å avblåse aksjonen.

Replikk K : Kan gå både år og dag før vi får erfaringa om vi ikke forandrer den nåværende linja. To former for agitasjon: Rettsapparatet og

militæret. Ikke nødvendig å forklare folk to linjer utad. To linjer diskuteres innen laget.

Replikk Skjerve: Kan ikke få inn i hodet at man MÅ INN I MILITÆRET FOR Å NÅ MASSENE. Har ikke drevet godt nok massearbeid blant skoleungdom etc. angående aksjonen. Vi må støtte folk som ikke står i SUF.

Svar Astor L.: Er for at landsmøtet skal avblåse aksjonen. Riktig å drive massearbeid på skolene, men ikke nødvendigvis om politisk militærnekting.

Viggo K.: Kommer ingen vei i denne diskusjonen. Ta opp konkrete emner. Greier aldri å kvele begrepet politisk militærnekting. Det er en hel del folk utenfor SUF med på aksjonen. Hva skjer i justisdepartementet?

Anders M. A.: Fordel agitatorisk sett å ha folk i fengsel, for vi får dermed politiske fanger i Norge. Bør derfor ikke legge om aksjonen før folk er kommet i fengsel. Det å kjøre på to linjer gir to fordeler. Vi får politiske fanger samtidig som vi får retta søkelyset på den nye linja hvor vi forbereder folk på å gå inn. Lite trolig at aksjonen kan lukkes i bønn. Ikke oppfordre folk til å nekte militærtjeneste, men selvfølgelig hjelpe de som nekter.

Replikk Ø.: Momentet med politiske fanger må ikke overdrives. Henviser til Rød-Larsen-saka.

Svar Andersen: SUF er en mer militant organisasjon enn Fredskontoret.

Fr. 10: Vi har nok folk til å drive nektingsaksjon. Nå må vi få folk inn i militæret for å ta opp soldatenes problemer.

Alf L.: Vi må legge av oss den ukameratslige måten å diskutere på, som f.eks. Ø. til M.: "din jævla marxist". Det er snakk om å lukke aksjonen innenfor SUF. Dette kan skje først etter et landsmøtevedtak. Mellomfasen betyr at de SUFere som er med på aksjonen fortsetter til vi har utnytta den agitatorisk, da brytes den av. Parallelt bør det sendes folk inn i militæret. SUF kutter ut, allerede når mellomfasen begynner, parolen om å nekte militærtjeneste. Drive opplysningsarbeid om hva politiske militærnektere vil. Danne front med de folka utafor SUF som nekter. Til L.: Vi må diskutere omlegginga nå, seinere tar vi opp hvordan vi skal arbeide på moen.

Replikk Tron Ø.: Hva betyr det å lukke aksjonen? Vi har et landsmøtevedtak, kan ikke gå ifra det nå?

Svar Alf L.: Sjølsagt nytt landsmøtevedtak før vi lukker aksjonen. Inntil nytt vedtak agiteres for aksjonen.

Erik H., Bergen: Vi må få en aktiv debatt i laga før landsmøtet. Hvordan vende aksjonen? Kristensens linje er riktig. Etter et landsmøtevedtak stopper agitasjonen for politisk militærnekting. Ikke-SUFere får full støtte. Aksjonen utenfor SUF vil etterhvert falle vekk når SUF slutter å agitere for nekting. Lage studiesirkel for de folka som skal inn i det militære. Hemmelig omleggin. Departementet merker nok endringa.

Replikk Tron Ø.: Enig i siste innlegg, med forbehold. Vi må få en bombastisk omlegging etter at de første nekterne er gått i fengsel - staten har jo gerie på det. Gjøre kjent utad at linja er lagt om.

Svar Erik H.: Allerede et landsmøtevedtak vil informere folk.

Erik S.: Bør ikke legge om kursen før noen er kommet i fengsel. Det må komme en uttalelse fra dette møte som bør diskuteres i laga og videre på sommerleiren. Deretter vedtak på landsmøtet.

Tron Ø.: Hva mener K. om vervinga før landsmøtet? Aksjonen har framleis mulighet til å utvikle seg progressivt. Langvarig dobbelttaktikk uholdbar. Avsluttinga av aksjonen skal stå i nær kontakt med utvikling i aksjonen sjøl.

Tor M.: De folka som blir satt inn bør være av de ledende folka i aksjonen, for å vise folk at en ikke avblåser aksjonen av opportunistiske grunner. En bør avblåse aksjonen når en har fått sentralstyremedlommer i fengsel. Ikke-SUFere vil skrike opp om svik når aksjonen avblåses. Hvordan behandle dem? Trur at linja med sjølkritikk er rett. Har ansvar også for folk utafor SUF.

Bjørn L.: Formålet med konferansen er å sende ut en redegjørelse.

-22-

Replik Alf L: Aksjonen må behandles av alle SUF'ere.

Bernt F: Vi støtter alle som vil nekte på et relevant politisk grunnlag. Før aksjonen til sin konsekvens. Vil ha et nederlag for Elisabeth (Schweigaard Selmer). Skolere nye kadre til arbeid på moen. Dobbeltkjøringa bør være langvarig. Begge linjer fremmer våre politiske formål.

Brikt K: Mulighetene er: 1. Fortsette å verve folk fram til landsmøte deretter kutte ut aksjonen. 2. Dobbeltkjøring i en overgangsfase. Hvor lenge overgangsfasen bør være må ikke gjøres til noe hovedpunkt i debatten. Konferansen skal komme fram til et syn om skal være debattgrunnlag for laga. Har aldri villet overtredde landsmøtevedtaket. Landsmøte i høst skal ikke vedta noe bombastisk og utbasunere det i borgerpressa.

Tron Ø: Er ikke enig med K. Han må skjønne en ting: Omlegginga må være kraftfull. Den blir i alle tilfelle brukt mot oss. Dobbelklinje i diskusjon, men enhet i handling. To frontslinje er gal, i hvertfall om den går lenge. Vi må solidarisere oss med arbeidsfolka som er inne i militære.

Wiggo K: Noenlunde enhetlig syn. Skummelt med militærnektekomiteer. Kan føre til fraksjonsvirksomhet. Kjøre på sakene i rettsapparatet, men samtidig forberede arbeidet innen forsvaret.

Replik Brikt K: Ikke klar over hva som er klart. Skal landsmøtet vedta 1. avblåse aksjonen bombastisk, 2. Kjøre den frem, 3. overgangsfase hvor vi kjører på to linjer.

Valg av redaksjonskomite: Bernt F, Tron Ø, Alf L.

Dirigenten: Fest klokka 20.00. i Folkets Hus. Møte i morgen i Cafeteriaen samme sted klokka 10.00.

Møtet hevet ca. klokka 19.00.

Søndag tok konferansa til klokka 10.30. Følgende opplegg fra redaksjonskomiteen blei delt ut:

Sammenfatting av diskusjonen på SUF's politiske militærnektekonferanse 1 -2 mars 1969.

Den politiske militærnekteaksjonens historie.

Deltagerne diskuterte aksjonens historie, og oppsummerte de erfaringer som er gjort.

Da den blei starta betydde den politiske militærnekteaksjonen et stort framskritt. Ungdom som før nektet militærtjeneste, eller gikk passivt gjennom det militære, blei mobilisert til kamp mot klassestaten. Dette økte nekternes egen bevissthet og hadde stor agitatorisk virkning. Feil som har blitt gjort: Det har vært dårlig kontakt mellom militærnekte, og en del evikt i arbeidet på se ntralt hold. Viktigeere har vært at målsettinga for aksjonen på lang sikt har vært uklar. Dette har skapt forvirring og satt aksjonen tilbake.

Den politiske militærnektinga er blitt kjent blant folk og har lagt grunnlag for politisk agitasjon. De første politiske militærnekterne avslørte NATO - forsvaret som redskap for USA - imperialismen. Seinere har politisk militærnekting vist hvordan forsvaret sikrer monopol - kapitalens makt over det norske folket.

Rettsakene har på denne måten bidratt til å avsløre det norske overklasse-diktaturet. Dommene over militærnekterne avslører rettsvesenet som en del av dette diktaturet.

Gjennom å rekruttere militærnekterne og sympatisører på dette grunnlaget har aksjonen styrket rekkene til den revolusjonære bevegelse. Konferansen mener at aksjonen framleis bærer i seg utviklingsmuligheter. Politisk militærnekting har fortsatt en tid agitatorisk verdi. Det er særlig ved at man fortsetter å utvikle den politiske grunnlaget, og gjør det stadig tydeligere revolusjonært, går over til sivile prosessfullmektiger og gjør kampen i og omkring rettsaken mer militant.

På litt lengre sikt er aksjonen i ferd med å bli uttømt for muligheter til agitasjon. Pasifistisk militærnekting er ei rutinesak for myndighetene. Når politisk militærnekting likeledes blir rutine vil den ikke lengre ha særlig større politisk verdi enn pasifistisk nekting. Om de revolusjonære da likevel nekter vil deres beste folk bli fengslet i lengere tid. Fengslet er uten sammenlikning det sted der det er minst mulighet til å drive politisk kamp. Konferansen mener derfor at når mulighetene som ligger i aksjonen etterhvert blir uttømt, må borgerskapets militærvesen bekjempes med andre midler.

Nødvendigheten av å arbeide blant rekruttene.

De revolusjonære må agitere i enhver situasjon der massene blir undertrykt. Rekruttene er i en stilling der undertrykkelsen er direkte, åpen og brutal med kadaverdisiplin, straffeeksersis og kollektiv straff. Agitasjon mot systemet og klassen som undertrykker, gir god virkning nettopp i en sånn situasjon hvor folk kjenner undertrykkelsen på kroppen. Det vil være absurd at SUF på lang sikt skulle holde seg vekk fra massen av den mannlige delen av ungdommen nettopp i en situasjon der de kan ventes å være mottakelige for revolusjonær propaganda. Derfor må vi nå samle all informasjon vi kan få tak i om forholdene på moen, og forberede skoleringa av kadre til å gå inn i det militære og arbeide sammen med soldatene.

Forskjellige syn på hvordan aksjonen bør videreføres og endres.

1. Å føre aksjonen videre i den gamle form, dvs. å oppfordre alle i SUF og alle andre til å nekte, betyr å isolere SUF fra massen av arbeiderungdom i militæret.
2. Selv om SUF i framtida oppfordrer sine medlemmer og tilhengere til å gå inn i militæret, vil vi gi ungdom som nekter militæret på politisk grunnlag vår hjelp og støtte.
3. Aksjonen i sin nåværende form må i hvert fall fortsette til landsmøtet. Noe annet ville stride mot den demokratiske sentralismen, og forspille de mulighetene aksjonen framleis har.
4. Det var forskjellige synspunkter på hvordan det taktisk vil være riktigst å legge om aksjonen.
 - A. Noen mente at vi må spille på to strenger i en overgangsfase, dvs.
 - I. SUFere som er politisk militærnektere fortsetter og utvikler nektinga til vi har fått så stor agitatorisk virkning ut av den som mulig.
 - II. SUFere som ikke er politisk militærnektere skoles til å arbeide innen militæret.
 Da vil SUF få erfaring av arbeid innen militæret samtidig som vi avventer situasjonen for å avblåse aksjonen.
 - B. Andre mente at aksjonen bør avblåses fullstendig på det tidspunkt da det er mest taktisk gunstig: dvs. så snart SUF er grundig forberedt og mulighetene i aksjonen er utnyttet så langt som mulig. Fram til omlegginga diskuteres saka internt i SUF, og SUF begynner arbeidet med å forklare arbeiderungdommens undertrykte stillingi beakkene. Inntil kort tid før aksjonen skal avblåses erklærer alle SUF-nektere seg villig til å avtjene verneplikten. De mente at konsekvensene av dette blir at de progressive mulighetene i aksjonen ikke går tapt. Vi får på en mest mulig klar måte fram at SUF heretter vil bekjempe militæret innenfra. Denne linja bevarer og styrker enheten i forbundet.

Debatten:

- V.K.: Vil gjerne ha forklart motsetningene fra i går.
- F.: Motsetningene gikk mellom å avblåse aksjonen brått og det å spille på to strenger i en overgangsfase.
- Ø.: Overgangsfase bør ikke vare lenge. Mener det er mange forskjellige meninger om en overgangsfasens varighet.
- G.O.: Bergen: Kjøre på to strenger: avbryte vervinga til nekting. De som allerede har nektet bør kjøre aksjonen helt ut.
- A.L.: Inn i militæret for å samle opplysninger for å forberede omlegging

Ø.: Hva betyr det å samle opplysninger? Når skal en sende inn folk i militæret?

U.: Vi må sende folk inn i militæret så snart som mulig etter grundig debatt. Må vurdere etter hvert om en skal ta straffesak og fengsel for de som har nekta. Vurdere de progressive virkningene.

Ø.: Enig i at man eventuelt skal avbryte nektinga for de som har nekta.

U.: Hvor lenge de som har nekta skal kjøre, må nøye vurderes. Avblåse før eller seinere.

F.: Galt å marsjere inn i militæret under faner. Vi er ikke sterke nok til det. Arbeide i det skjulte. Opplysning om dævelskap i militæret. Agitere utad.

L.: Stort sett enig med K. n/L 1. Avtrappe aksjonen, dvs. avslutte vervinga før en sender folk inn i militæret.

Stoppe vervinga nå. Nødvendig med et par-tre straffesaker. Rettsapparatet reagerer seint. Kommer neppe så langt før landsmøtet.

Brynjulf M., Bøler, replikk: Når vi sender ut referat fra denne konferansen, vil aksjonen etter hvert automatisk nedtrappes av seg sjøl. Bare de mest skolerte kadre vil nekte.

L. n, svar: Enig.

Alf L., forslag: Side 2, nederst ptk. 4a: Da vil SUF få erfaring av arbeid i militæret samtidig som vi avventer situasjonen for å avblåse aksjonen for de SUFere som har nekta, og utnytter den agitatoriske effekten ved straffesaker og fengslinger.

M.: Enig med M. Folk blir ikke med på aksjonen når de innser at den ikke er riktig. På landsmøtet bør de som har nekta avblåse aksjonen og gå inn i militæret. Aksjonen er i strid med masselinja og bør derfor avblåses, ikke pga. at mulighetene er uttømt.

Alf L., replikk: Effekten av konferansepapira en god ting.

Ø.: Bør ikke fravike landsmøtevedtak, unntatt i ekstreme saker. Så snart vi sender folk inn i militæret, er avslutninga av nektinga innen rekkevidde. Er ikke bare våre folk som skal drive arbeid i militæret. Oppfordrer rekruttene til motstand. Et parti-løst aktivum. Må lansere dette med brask og bram for å få aktivserte mest progressive folka i militæret.

Forslag fra Ø.: Nytt ptk. 4: Når aksjonen skal endelig avsluttes, bør dette skje ved at SUFerne som har nekta i fellesskap erklærer at de nå vil gå inn i det militære for å bekjempe det innenfra, og oppfordre andre til å gjøre det samme.

F.: Om masselinja. Massene utafor militæret må også bevisstgjøres om klassemilitæret. Tosidig: 1. Noen nekter og blir fengsla. 2. Informasjon om det som skjer i militæret. Interessesekamp innen militæret. Disse to utfyller hverandre. Forstår ikke frykten for å gjøre to ting på en gang - klassestaten undertrykker oss på mange måter.

H. n, replikk: Aksjonen slutter med at vi slutter å oppfordre folk til å nekte.

Wiggo K., n: Kritiserte den historiske delen av sammenfatninga.

Alf L., replikk: Påvis feila konkret.

U.: Trenger ikke avblåse aksjonen for å sende folk inn i militæret. Timeplan for avblåsing feil. Må vurdere situasjonen etter hvert.

Ø. n, replikk: Kort tid etter at vi har begyndt å sende folk inn i militæret, skal aksjonen avblåses. På landsmøtet skal det settes opp timeplan for når aksjonen skal avblåses.

U. n, svar: Uenig. Må vurderes etter hvert.

S.: Masselinja er misforstått. Hvordan er aksjonen i strid med masselinja? Aksjonen må ha en avantgardistisk praksis som vi

skal bruke i propaganda og agitasjon mot statsapparatet. For dårlig utnyttning av dette. Masselinja: At vi propaganderer og agiterer blant massene. Grunnlag for en masseaksjon på et seinere tidspunkt. Vi må kunne spille piano med alle 10 fingrene. Aksjonen føres videre samtidig som folk begynner å gå inn i militæret. De som har nekta, skal kjøre gjennom, men vurdere situasjonen på ethvert tidspunkt. Bør ikke sende ut noe fra dette møtet, men et grundig referat med oppfordring til debat i laga.

H. M. M., replikk: All right å spille piano med alle 10 fingrene, men forutsetningen er at en har et piano å spille på, og ikke 2.

Sl. M. M., svar: Avantgardistisk aksjon som grunnlag for massearbeid.

O. M. M.: Konferansen skal sjølsagt ikke gjøre noe vedtak. Trenger å få folk inn i militæret så fort som mulig. Fengsling har propagandistisk effekt - vi må vurdere hvor lenge den holder.

O. M. M., replikk: Må sende ut et omfattende referat, men bør gjøre vedtak om det vi er enige om.

O. M. M., svar: Bare referat er nødvendig.

K. M. M.: Vi må ta utgangspunkt i massenes behov og ønsker.

O. M. M.: Vedtak er mye klarere enn et referat. Vedtak i tillegg til et referat for å gjøre sakene fullstendig klare for folk. Uenighetene er ikke vesentlige: Overgangsfasa (dobbeltsfasa) - hvor lang tid. Aksjonen avsluttes samla, dette gjøres offentlig, også for de som har nekta. Stille overgang - aksjonen kjøres ikke fult ut. Militærnektersaka blir en av de viktigste sakene på sommerleiren. Best å diskutere ut fra et vedtak.

M. M. M.: Abra-kadabra på første sida. Må heller ha med hvor katastrofalt det er at vi ikke veit hva som skjer.

Frank K. M. M., Bærum: Motsetningene er store. Vi må kjøpe gjennom noen fengslinger før aksjonen avblåses. Tåler organisasjonen ei ku-vending?

Egil L. M. M.: Første sida var bare piss. Aksjonen kan få virkning hvis den kjøres videre, hardt. Man skal arbeide innenfor det militære for å avsløre klassestaten for rekruttene.

Sl. M. M.: Imot at det fattes vedtak. Sende ut referat fra landskonferansen med oppfordring om at det gjennomdrøftes grundig.

K. M. M., replikk: Holder ikke. Dette skulle vært gjort for et år sida. Ikke flere utsettelse nå.

Sl. M. M., svar: Ny konferanse innen kort tid.

O. M. M.: Bør lages sammenfatning i tillegg til referatet. Peke på det konferansen er uenig om. De laga som ikke har vært til stede på konferansen bør få en fyldig redegjørelse.

M. M. M.: Aksjonen skal avsluttes fordi den er i strid med masselinja.

Forslag fra Sl. M. M.: Referatet fra konferansen sendes til alle SUFLag med oppfordring om at problemene med politisk militærnekting avklares og gjennomdrøftes grundig i laga.

Alle SUFLag bes om å opprette grupper for samtlige politiske militærnektere, hvor en særlig må informere hverandre og veilede og hjelpe nekterne som ikke er SUFLag.

Alle SUFLag oppfordres til å effektivisere massearbeidet i forbindelse med den politiske militærnektingen:

Erfaringene fra aksjonen må tjene som grunnlag for agitasjon og propaganda mot den kapitalistiske statsmakta, særlig blant skoleungdom og unge arbeidere.

O. M. M.: Gruppe for militærnektere innenfor SUFLag eller for samtlige nektere?

Sl. M. M.: Samtlige nektere. Tilføyes forslaget.

O. M. M.: Usikker på om SUFLag skal ta initiativet til slike grupper.

U. M. M.: Skeptisk til forslaget. Effektivisere aksjonen samtidig som nedtrapning forberedes? Forslaget uklart.

O. M. M.: Sakene fra konferansen bør sendes ut til laga. Uenig i resten av forslaget. Ikke praktisk for alle lag å opprette komitéer.

-26-

Sl. : Behov for grupper eksisterer bare der det å. ~~Der ikke SUFere~~
som har nekta. Viktig å hjelpe disse folka.

Ø. : Riktig tid komitéer der det er mange ikke-SUFere som har nekta.

Sc. : Eventuelt først vedta første delen av forslaget.

Mc. : Forslaget fra Sk vil ikke hjelpe oss noe. Noen punkter i forslaget er fornuftige, og forslaget bør derfor sendes redaksjonskomitéen.

Ø. : Stemme over hvorvidt det skal være sammenfatning eller ikke. Resten av Sk nå forslag oversendes redaksjonskomitéen.

S. : Stemme over første avsnitt i forslaget.

Ø. : I tillegg vedtas sammenfatning.

Avstemning: Sk : 1 forslag: 1 stemme. Ø : 1 forslag: vedtatt mot 1 stemme.

Møtet hevet kl. 12.45.

Redaksjonskomitéen arbeider i pausen og la fram følgende opplegg ved begynnelsen av ettermiddagsmøtet kl. 16.00:

Sammenfatning av diskusjonen på SUF'S politiske militærnektorkonferanse 1. og 2. mars 1969.

Den politiske militærnektersaksjonens historie.

Deltakerne diskuterte aksjonens historie, og oppsummerte de erfaringer som er gjort.

Da den ble startet, betydde den politiske militærnektersaksjonen et stort framskritt. Ungdom som før nekta militærtjeneste, eller gikk passive gjennom det militære, ble mobilisert til kamp mot klassestaten. Dette økte nekternes egen bevissthet og hadde stor agitatorisk virkning.

Feil som har blitt gjort: Det har vært dårlig kontakt mellom militærnektene, og en del svikt i arbeidet på sentralt hold. Viktigere har vært at målsettinga for aksjonen på lang sikt har vært uklar. Dette har skapt forvirring og satt aksjonen tilbake.

Viktige resultater er likevel oppnådd.

Den politiske militærnektinga er blitt kjent blant folk og har lagt grunnlag for politisk agitasjon. De første politiske militærnektene avslørte NATO-forsvaret som et redskap for USA-imperialismen. Senere har politiske militærnektene vist hvordan forsvaret sikrer monopolkapitalens makt over det norske folket.

Rettssakene har på denne måten bidratt til å avsløre det norske overklasse-diktaturet. Dommene over militærnektene avslører rettsvesenet som en del av dette diktaturet.

Gjennom å rekruttere militærnektene og sympatisører på dette grunnlaget har aksjonen styrket rekkene til den revolusjonære bevegelse. Politisk militærnekting må fortsatt en tid brukes som agitasjonsform. Dette særlig ved at man fortsetter å utvikle det politiske grunnlaget, og gjør det stadig mer revolusjonært, går over til sivile prosessfullmektiger og gjør kampen i og omkring rettssalen mer militant.

På lengre sikt må vi etterhvert gå over til å bekjempe borgerskapets militærvesen med andre midler.

Pasifistisk militærnekting er godtatt og er ei rutinesak for myndighetene. På lengre sikt vil politisk militærnekting likeledes bli en rutinesak, og ikke ha særlig større slagkraft enn pasifistisk nekting.

I Danmark er politisk militærnekting til og med lovlig.

Om de revolusjonære da likevel nekter, vil deres beste folk bli fengslet i lengre tid. Fengsel er uten sammenligning det sted der det er minst mulighet for å drive politisk kamp.

Nødvendigheten av å arbeide blant rekruttene. Hadde SUF ved aksjonens begynnelse stått på det politiske nivå som forbundet har i dag, ville den politiske militærnektaksjonen neppe blitt satt i verk. Dette fordi de kortsiktige gode virkningene av aksjonen på lengre sikt kommer i strid med masselinja.

De revolusjonære må agitere i hver situasjon der massene blir undertrykt. Der forener de seg med massene ved å ta utgangspunkt i deres daglige problemer. De artikulører dagskrava og fører kamp for dem. På den måten smelter de sammen med massene og vinner massenes tillit, samtidig som de setter den daglige kampen i en større politisk sammenheng.

Rekruttene er i en stilling der undertrykkelsen er direkte, åpen og brutal med kadaverdisiplin, strafføekseris og kolloktiv straff. Agitasjon mot systemet og klassen som undertrykker, gir god virkning nettopp i en slik situasjon hvor folket kjenner undertrykkelsen hardt på kroppen.

Det vil være absurd og i strid med masselinja at SUF på lang sikt skulle holde seg vekk fra massen av den mannlige delen av ungdommen nettopp i en situasjon der de kan ventes å være mottagelige for revolusjonær propaganda. Derfor må vi nå samle all informasjon vi kan få tak i om forholdene på moen, og forberede skoleringa av kadre til å gå inn i det militære arbeidet sammen med soldatene.

Forskjellige syn på hvordan aksjonen bør videreføres og endres.

På konferansen var det enighet om følgende punkter:

1. Å føre aksjonen videre i den gamle form, dvs. å oppfordre alle i SUF og alle andre til å nekte, betyr å isolere SUF fra massen av arbeiderungdom i militæret.
2. Selv om SUF i framtida oppfordrer sine medlemmer og tilhengere til å gå inn i militæret, vil vi gi ungdom som nekter militæret på politisk grunnlag vår hjelp og støtte.
3. Aksjonen i sin nåværende form må i hvert fall fortsette til landsmøtet. Noe annet ville stride mot den demokratiske sentralismen.
4. Referat fra konferansen sendes til alle SUF-lag med oppfordring om at problemene med politisk militærnektning gjennomdrøftes grundig i laga i tida fram til landsmøtet.
5. Erfaringene og materialøt som samles gjennom aksjonen må sammenfattes som grunnlag for agitasjon og propaganda mot den kapitalistiske statsmakta.
6. SUF-lag der det finnes nektere som ikke er SUF-medlemmer, må om mulig ta initiativet til å opprette grupper for samtlige nektere. I disse gruppene må man informere hverandre om rettssaker o.l., og framfor alt veilede og hjelpe nektere som ikke er SUF-medlemmer.

(Under pkt. 3 i ovenfor har maskinskriversken hoppa over siste setninga: - og forspille de muligheter aksjonen framleis har.)

Det var forskjellige synspunkter på en del spørsmål angående den taktiske omlegginga av aksjonen:

1. Noen mente at man i en overgangsfase skal ha folk til militæret, samtidig som aksjonen politisk militærnektning fortsetter. Andre mente at folk ikke bør sendes inn i militæret før vi har avslutninga av hele aksjonen klart innen synsvidde, sånn at en slik overgangsfase blir strengt begrenset.

2. Det var enighet om at dersom aksjonen skal avsluttes, må en del rettssaker kjøre helt ut med dom og fengsling. Dette gjelder i hvert fall en del sentrale og kjente kadre.

Når det gjelder de øvrige som har nekta var det følgende syn:

a) alle nektere sender på et taktisk riktig tidspunkt ut ei felles erklæring der de sier at kampen nå ikke lenger kan føres ved hjelp av nekting. De vil derfor nå avtjene verneplikt for å bekjempe det militære innenfra, og oppfordrer andre til å gjøre det samme.

b) bare de viktigste sakene kjøres gjennom. De andre som har nekta avslutter nektinga i all stillhet, kanskje enkeltvis litt etter litt.

c) alle nektere kjører saka helt fram, til og med dom og full fengsling.

Når det gjelder begrunnelse ut over dette, henvises til referatet.

Søndag ettermiddag, Cafeteriaen, Folkets Hus.

Spørsmål Wiggo K.: Når blir referatet sendt ut?

Svar: Om ca. ei uke.

F.: Første linje på side 2 i redaksjonskomitéens utkast er preget av idealisme og bør fjernes. (Hadde SUF ved aksjonens begynnelse...)

Tron Ø.: Denne setninga skulle summere opp debatten. Må i tilfelle ha noe annet i stedet.

Bjørn L.: Forslag til retting: På det politiske nivå SUF befinner seg i dag.... Konferansen kunne godt ha sendt ut noe annet enn en sammenfatning av diskusjonen. Det ville ikke bryte med den demokratiske sentralismen å kutte ut vervinga.

Rune S.: Forsto Ø slik at det skulle lages en sammenfatning av det det var enighet om.

Tor M.: Uenig med F om å stryke første linje på side 2. Denne setninga er et kjernepunkt. Mange vil være uenig i en ny linje. Saka må behandles korrekt. Landsmøtet må bestemme hva som skal gjøres.

Bjørn L.: Konferansen skal ikke vedta å legge om linja, men gi uttrykk for at den mener en slik omlegging er riktig.

Tor M.: Det som blir gjort her får innflytelse på lokallaga. Må få ei samla linje.

Tron Ø.: Oppfatter man demokratisk sentralisme som noe mekanisk, strider man mot den. Dersom et vedtak strider mot forbundets hovedlinje kan man suspendere fra demokratisk sentralisme, jfr. brev fra sentralstyret. Her skal vi ikke sette oss ut over demokratisk sentralisme, men være lojale inn til landsmøtet og overbevise kameratene ved intern debatt.

Replikk Bjørn L.: Ikke mandat til å legge om aksjonen, men kan foreslå overfor lokallaga at de stopper vervinga av nye nektere.

Svar Tron Ø.: Fulltendig uakseptabelt. Må avgjøres av landsmøtet, ligger utafor mandatet til denne konferansen.

Wiggo K.: Om F bare hadde estetiske innvendinger bør det stå. Har man diskutert å danne grupper for ikke-SUFere som nekter?

Bernt F.: Ø må våse. Hvis en oppfordrer folk til å nekte, kan man da kalle dem som ikke gjør det for quislinger? Hva med dem som ikke betaler til FNL?

Replikk Tron Ø.: Er blitt misforstått.

Svar Bernt F.: Feil formulert.

Bright K.: Endringsforslag til pkt. 3 i linje 1. Hvorfor skal aksjonen fortsette "i sin nåværende form" når det ikke var den man startet i? Foreslår strøket "i sin nåværende form". Da bare landsmøtet kan avblåse aksjonen bør setninga lyde: Aksjonen må i hvert fall fortsette til landsmøtet. Endringsforslag til avdeling 1 på slutten: Noen mente at man burde avslutte vervekampanjen og be SUFmedlemmer som ikke har nekta om å gå inn i militæret, samtidig som SUF prøver å oppnå størst mulig agitatorisk effekt ut av sakene til dem som alt har nekta.

Replikk Tron Ø.: Støtter endringsforslaget til pkt. 3.

Bjørn L.: Uriktig å sette opp pkt. 3 som noe man var enig om på konferansen. Ville heller foreslå: Aksjonen fortsetter til første landskonferanse.

Tron Ø. : Fra redaksjonskomitéen endring til pkt. 4: Fullstendig referat...
Bernt F. : Endringsforslag (Nødvendigheten av å arbeide blant rekruttene):
 Da SUF ved aksjonens begynnelse ikke sto på det politiske nivå som forbundet
 har i dag, tok man ikke i så stor grad som nå hensyn til nødvendigheten av å
 stadig direkte kontakt med massene.

Tron Ø. : Endringsforslag (to siste linjer Den politiske mil.nekt.aksjonens
 historie): De revolusjonære bør ikke ha sine beste folk i fengslet i lengre
 tid dersom det ikke er uunngåelig eller strengt nødvendig. Fengslet er nemlig
 uten sammenlikning det sted der det er minst mulighet for å drive politisk
 kamp.

Brigt K. : Aksjonen kan ikke avblåses, men legges om. Slutter å opp-
 fordre eksplisitt til nekting.

Dagsorden Gunnar O. : Foreslår pause for å samordne forslaga.

Bjørn L. : Vedtar alt vi er enige om.

Tron Ø. : Ikke nødvendig med pause. Kan godta hverandres forandringer.

Replik Rune S. : Stryk den danske setninga (Den pol. mil.nekt.aksjon-
 ens historie, I Danmark...)

Tron Ø. : Parentes rundt danskesetninga. Bør ellers ta opplegget punkt for
 punkt og diskutere og vedta uttalelsen.

Gunnar O. : Trekker forslaget om pause.

Rune S. : Forslag til vedtak på SUF-konferansen: Det fullstendige refe-
 rat fra konferansen sendes til alle SUF-lag med oppfordring om at problemene
 med politisk militær nekting avklares og gjennomdrøftes grundig i laga.
 SUF-medlemmer, hvor det finnes politiske militærnektende som ikke står i SUF,
 bes om å ta initiativet til å opprette grupper for samtlige nektende. I disse
 grupper må en informere hverandre om rettssaker o.l., og framfor alt veilede
 og hjelpe nektende som ikke er SUF-medlemmer.

Alle SUF-lag oppfordres til å effektivisere massearbeidet i forbindelse med
 den politiske militærnektinga: Erfaringer som samles gjennom aksjonen må
 tjene som grunnlag for analyse av og propagande mot den kapitalistiske sta-
 ten, særlig blant skoleungdom og unge arbeidere.

Viktig er det også å lage god propaganda utav rettssakene ved å sørge for at
 de får skikkelig publisitet, og derved bidrar til å avsløre klassestatens
 rakter.

Gangen i vårt arbeid bør være: Avantgardistisk praksis som grunnlag for agi-
 tasjon og massearbeid, som igjen skaper grunnlaget for massemobilisering og
 masseaksjoner mot kapitalismen.

Forretningsorden Tron Ø. : Bør ha en kort debatt om hvilken oppsummering
 som skal legges til grunn.

Wiggo K. : Viktig at det som kommer ut fra konferansen er enhetlig.

Tron Ø. : Konferansen har ikke noe mandat. Man skal foreslå S
 forslag strøket, men legge det ved referatet og sende det ut til laga og
 oppgi hvor mange som stemte for det.

Rune S. : Ikke oppsummering men sammenfatning.

Dirigenten (Svein L., Bergen) : Avstemming om hvilket forslag vi skal
 legge til grunn, S eller S eller redaksjonskomitéens.

Forretningsorden Rune S. : Feil å sette forslaga opp mot hverandre.

Forretningsorden Tron Ø. : Avstemming for eller mot forslaga.

(S forslag referert en gang til, deretter avstemming. S
 forslag falt mot 2 stemmer, 2 avholdt seg.)

Avstemming om redaksjonskomitéens forslag, (pol.mil.nekt.hist. til Pasifist-
 isk militærnekting er godtatt....): Enstemmig vedtatt.

Bernt F. : Ta med et "kunne" i avst. Pasifistisk militærnekting, (...like-
 ledes kunne bli en rutinesak...) Stryke danskesetninga.

Tron Ø. : Redaksjonskomitéen foreslår å tilføye F i "kunne". Danske-
 setninga bør stå, for politisk militærnekting er lovlig i Danmark.

Avstemming om danskesetninga: for S forslag om fjerning: 7, for
 redaksjonskomitéens forslag: 17, 4 avholdt seg. Redaksjonskomitéens forslag
 vedtatt.

Avstemming om siste linjene i første hovedavsnitt (pol.mil.nekt.hist.): Redaksjonskomitéens trukket tilbake. Ingen mot Ør. s forslag, dermed vedtatt. Redaksjonskomitéens forslag til første avsn., nødv. av å arb. bl. rekruttene) trukket, Fl. les vedtatt.

Resten av kapitlet enstemmig vedtatt.

I neste kapittel ble redaksjonskomitéens forslag til pkt. 1 vedtatt mot 1 stemme (S. . .), pkt. 2 redaksjonskomitéens forslag enstemmig vedtatt. Pkt. 3 ble uteatt etter forslag fra Ø. . . Pkt.4 ble vedtatt med tilføyelse av "Fullstendig referat" og pkt. 5 ble enstemmig vedtatt. Pkt. 6:

Wiggo Kr. . .: Bør debatteres grundigere.

Tor M. . .: Grupper med ikke-SUFere bruker oss til å holde aksjonen gående. Bedre å oppnevne SUFere som tar ansvaret for å holde kontakten med andre nektere.

Tron Ø. . .: Redaksjonskomitéen stryker "samtlige" og setter "fløest mulige" i stedet.

Bernt F. . .: Ta bort "om mulig". Riktig som M. . . sier.

Tron Ø. . .: "om mulig" må stå. Det finnes nektere på steder hvor det ikke er SUF-lag, for eksempel Honefoss.

Tor M. . .: Vedtar vi dette binder vi aksjonen. Mot K. . . s forslag.

Astor L. . .: Stryk pkt. 6, tilstrekkelig med det allerede vedtatte pkt.2.

Tron Ø. . .: Er det forutsatt at aksjonen er avblåst? Vi skal hjelpe folk som nekter.

Øyvind M. . .: Kan vi innlede dette kapitlet med at det var enighet om følgende punkter når mange er mot?

Tron Ø. . .: Skriver først det en var enige om, så det en var uenige om, og så refererer man synspunktene.

Forslag fra Tor M. . . e om at pkt. 6 strykes: For dette forslag 21, for red.-kom.'s forslag 8, ingen avholdt seg.

Tron Ø. . .: Pkt.3 bør tas opp til behandling.

Bright K. . .: Har vi først begynt å stemme over det vi var uenige om, får vi stemme over resten også.

Tron Ø. . .: Pkt.3 ble vedtatt mot et lite mindretall. Liten vits i å ta opp resten.

Gunnar Ø. . .: Støtter K. . . en. Bør vise hvor stor tilslutning de forskjellige synspunktene har.

Bjørn L. . .: Pkt.2 (forskj. synspunkter på en del spørsmål ang. den taktiske omlegginga av aksjonen) opp til pkt. 6 (Vedtatt).

Bør vi ikke stoppe vervinga av nye nektere?

Tor M. . .: Vil være brudd på demokratisk sentralisme. Aksjonen vil si å verve folk. Kutter vi ut vervinga er aksjonen avslutta.

Forretningsorden Gunnar Ø. . .: 2 minutter taletid, ingen replikker. strek under neste innlegg. (Vedtatt).

Tron Ø. . .: Vi kan diskutere om vi skal endre linja, men den kan ikke bli endra før landsmøtet. Om enkeltlag slutter aksjonen bryter de den demokratiske sentralismen.

Alf L. . .: Landsmøtets vedtak er i kraft til neste landsmøte. Uenighet om hvordan avviklinga av aksjonen skal finne sted. Støtter tofrontslinja.

Forretningsorden Tron Ø. . .: Strek oppheves, eller adgang til replikk.

Dirigenten (Øyvind B. . ., Bergen): Vi kan holde på til 18.30, ikke lenger. Strek opphevet.

Bright K. . .: Ø. . . misforstår..Vervinga er i realiteten avbrutt for lenge sia. Brudd på demokratisk sentralisme å lansere ny aksjon.

Bjørn L. . .: Vi har ikke vedtatt å nekte folk å gå inn. De SUFere som innkalles inntil landsmøtet søker utsettelse seller nekter. Ønsker derfor protokollført: "Andre mente at parolene om oppfordring til å nekte militæret på politisk grunnlag tas bort fra paroler osv., og at man ikke oppfordrer flere SUFere til å nekte militæret på politisk grunnlag. De som innkalles til militæret i perioden fram til landsmøtet, bør søke utsettelse. Dersom dette ikke blir godtatt, bør vedkommende nekte inntil landsmøtet fastsetter nye retningslinjer."

Tron Ø.: Har aldri hatt noe påbud om nekting.

Tor M.: En del lag har ikke fulgt parolen. Ikke i samsvar med den demokratiske sentralismen. Linja her kan forkastes på landsmøtet.

Brigt K.: Har aldri sagt at vi nå skal sende folk i militæret. Aksjonen fortsetter.

Alf L.: Vedtaket står ved makt. Men innafor organisasjonen må en diskutere hvordan avviklinga vil kunne gjennomføres.

Tron Ø.: Mener en kan vedta pkt.3 som det står nå.

(Pkt.3 enstemmig vedtatt).

Brigt K.: Pkt.1 (forskj. synspkt. på en del spørsm. ang. taktisk oml. av aksj.). De to første linjene: "Noen mente at man burde avslutte vervekampanjen og be SUF-medlemmer som ikke har nekta om å gå inn i militæret; samtidig som SUF prøver å oppnå størst mulig agitatorisk effekt ut av sakene til dem som alt har nekta. Det betyr at man bør komme fram til ei enhetlig linje, men at man i en overgangsperiode utnytter den gamle aksjonen så lenge dens resultater er positive, samtidig som en ny aksjon innledes for nye folk."

Tron Ø.: Overgangsfasen må være kort, maksimum et halvt år. Ikke mot pkt.1, men for pkt.2.

Dirigenten (L. S.): Forslag om strek. (Vedtatt).

Alf L.: Er Ø. mot at overgangsfasen må på papiret?

Tor M.: Tullede med avstemming. Avhenger av situasjonen på landsmøtet.

Tron Ø.: Enig i overgangsfase, men så kort som mulig. Motsigelsen kan være en skinnmotsetning. Bør vedta det hele.

Alf L.: Vurdering av styrken bør komme med.

Tor M.: Tull å stemme over det.

Gunnar O.: Nettopp uenigheten bør komme fram. Lag som ikke hadde delegater bør få vite hvor stor tilslutning de forskjellige synspunkter hadde på konferansen.

(L. S. forslag (referert tidligere) vedlagt protokollen uten votering. Deretter lang og forvirret dagsordendebatt over O. S. forslag. Dirigenten L. S. overlot sin plass til Ø. under denne voteringa. Votering over O. S. forslag om at tilslutninga til de forskjellige synspunkter skulle markeres ved stemmetall: for 7, mot 16, 4 avholdt. Komité til å arbeide med referatet: Referentene, Anne K., Leif S., SUF-stud Oslo, Erik H., Bergen.)

Kritikk av konferanseopplegg og arrangement.

Bernt F.: Grunnleggende feil at 3 års uenighet skal føres til enighet på 2 dager. Situasjonen uholdbar fordi det ikke har vært ført en skikkelig forhåndsdebatt i laga.

Erik H.: Dårlig debatt. Inntrykk av at det er kommet til syne personlige motsetninger og ikke politiske. Gjelder særlig deltakerne fra Oslo. Debatten må kunne føres i en mer kameratslig form.

Tron Ø.: Skulle vært sendt ut skikkelig materiale på forhånd. Opplegget galt. Skulle hatt den fundamentale debatten først. Det tekniske opplegget godt.

Rune S.: Konferansen ikke representativ, muligens p.g.a. innkallingen. Forvirringen stammer fra Oslo. Laga bør få greie på om det er divergenser i sentralstyret.

Tor M.: Lillesand fikk ikke beskjed om landskonferansen. Sabotasje fra Postverket?

Tron Ø.: Post til Kirkenes tar alltid 3 uker og er alltid åpna. De laga som var representert var dem som hadde flest nektete.

Wiggo K.: Brennbart stoff i referatene. Rekommandert sending.

SLUTT. Unison avsyngelse av Internasjonalen.

Referatet er utarbeida av Inger A. , Alf L. , Svein-J. e, Gunnar O. e og Reidar M. g, alle Bergen,, på grunnlag av referater fra Reidar M. g og Åke R. s, lørdag formiddag, Elisabeth B. , Inger A. og Hilde S. , lørdag ettermiddag, Inger A. og Hilde S. z, søndag formiddag, og Elisabeth B. og Hilde St. , søndag ettermiddag. Bergen 11. mars 1969

Sammenfatning av diskusjonen på SUF's politiske militærnekterkonferanse i Bergen 1.og2.mars 1969.

Den politiske militærnektingas historie.

Deltakerne diskuterte aksjonens historie, og oppsummerte de erfaringer som er gjort.

Da den blei startet, betydde den politiske militærnektersaksjonen et stort framskritt. Ungdom som før nektet militærtjeneste, eller gikk passive gjennom det militære, blei mobilisert til kamp mot klasserstaten. Dette økte nekternes egen bevissthet og hadde stor agitatorisk virkning.

Feil som har blitt gjort: Det har vært dårlig kontakt mellom militærnektene, og en del svikt i arbeidet på sentralt hold. Viktigere har det vært at målsettinga for aksjonen på lang sikt har vært uklar. Dette har skapt forvirring og satt aksjonen tilbake.

Viktige resultater er likevel oppnådd.

Den politiske militærnektinga er blitt kjent blant folk og lagt grunnlaget for politisk agitasjon. De første politiske militærnektene avslørte NATO-forsvaret som redskap for USA-imperialismen. Seinere har politiske militærnektene vist hvordan forsvaret sikrer monopolkapitalens makt over det norske folket.

Rettssakene har på denne måten bidratt til å avsløre det norske overklassediktaturet. Dommene over militærnektene avslører rettsvesenet som en del av dette diktaturet.

Gjennom å rekruttere militærnektene og sympatisører på dette grunnlaget har aksjonen styrket rekkene til den revolusjonære bevegelsen. Politisk militærnekting må fortsatt en tid brukes som agitasjonsform. Dette særlig ved at man fortsetter å utvikle det politiske grunnlaget, gjøre det stadig tydeligere revolusjonært, går over til sivile prosessfullmektinger og gjør kampen i og omkring rettssalen mer militant.

På lengre sikt må vi etterhvert gå over til å bekjempe borgerskapets militærvesen med andre midler.

Pasifistisk militærnekting er godtatt og er ei rutinesak for myndighetene. På lengre sikt vil politisk militærnekting likeledes kunne bli ei rutinesak. (I Danmark er politisk militærnekting til og med blitt lovlig.) De revolusjonære bør ikke ha sine beste folk i fengsel i lengre tid, dersom dette ikke er uunngåelig eller strengt nødvendig. Fengslet er nemlig uten sammenlikning det sted der det er minst muligheter for å drive politisk kamp.

Nødvendigheten av å arbeide blant rekruttene.

Da SUF ved aksjonens begynnelse ikke sto på det politiske nivå som forbundet har i dag, tok man ikke i så stor grad som nå hensyn til nødvendigheten av direkte kontakt med massene.

De revolusjonære må agitere i enhver situasjon der massene blir undertrykt. Der forener de seg med massene ved å ta utgangspunkt i deres daglige problemer. De artikulere dagskrava og fører kamp for dem. På den måten smelter de sammen med massene og vinner massenes

tillit, samtidig som de setter den daglige kampen i en større politisk sammenheng.

Rekrutten er i en stilling der undertrykkelsen er åpen, direkte og brutal med kadaverdisiplin, straffeekskersis og kollektiv straff. Agitasjon mot systemet og klassen som undertrykker gir god virkning nettopp i en sånn situasjon hvor folk kjenner undertrykkelsen hardt på kroppen. Det vil være absurd og i strid med masselinja at SUF på lang sikt skulle holde seg vekk fra massen av den mannlige delen av ungdommen nettopp i en situasjon der de kan ventes å være mottagelige for revolusjonær propaganda. Derfor må vi nå samle all informasjon vi kan få tak i om forholdene på moen, og forberede skoleringa av kadre til å gå inn i det militære og arbeide sammen med soldatene.

Forskjellige syn på hvordan aksjonen bør videreføres og endres.

På konferansen var det enighet om følgende punkter:

- 1) Selv om SUF i framtida oppfordrer sine medlemmer og tilhengere til å gå inn i militæret, vil vi gi ungdom som nekter militæret på politisk grunnlag vår hjelp og støtte.
2. Aksjonen må i hvert fall fortsette til landsmøtet. Noe annet ville stride mot den demokratiske sentralismen, og forspille de muligheter aksjonen fremdeles har.
3. Fullstendig referat fra konferansen sendes til alle SUF-lag med oppfordring om at problemene ved politisk militærnekting gjennomdrøftes grundig i laga i tida fram til landsmøtet.
4. Erfaringene og materialet som samles gjennom aksjonen må sammenfattes som grunnlag for agitasjon og propaganda mot den kapitalistiske statsmakta.
5. Det var enighet om at dersom aksjonen skal avsluttes, må en del rettssaker føres helt ut med dom og fengsel. Dette gjelder i hvert fall en del sentrale og kjente kadre. Vedtatt mot en stemme: Å føre aksjonen videre i den gamle form, dvs. oppfordre alle i SUF og alle andre til å nekte, betyr å isolere SUF fra massen av arbeiderungdom i militæret.

Noen mente at man burde avslutte vervekampanjen, og be SUF-medlemmer som ikke har nektet om å gå inn i det militære, samtidig som SUF prøver å oppnå størst mulig agitatorisk effekt utav sakene til dem som all har nektet. Det betyr at man bør komme fram til ei enhetlig linje i en overgangsperiode og utnytte den gamle aksjonen, så lenge dens resultater er positive, samtidig som en ny aksjon innledes for nye folk.

Andre mente at folk ikke bør sendes inn i militæret før vi har avslutninga av hele aksjonen klart innen synsvidde, sånn at en slik overgangsfase blir strengt begrenset.

Når det gjelder de øvrige som har nektet, var følgende syn:

- a) alle nektere sender på det taktisk riktige tidspunkt ut ei felles erklæring der de sier at kampen nå ikke lenger kan føres ved hjelp av nekting. De vil derfor nå avtjene verneplikt for å bekjempe det militære innenfra, og oppfordrer andre til å gjøre det samme.
- b) bare de viktigste sakene kjøres igjennom. De andre som har nektet, avslutter nektinga i all stillhet, kanskje enkeltvis litt etter litt.
- c) alle nektere kjører saka helt fram, til og med dom og full fengsling. Når det gjelder begrunnelse ut over dette, henvises det til referatet.

SUF'S FAGLIGE ARBEID.

Det har i den siste tida vært reist en god del kritikk mot faglig utvalg fordi det gjør for lite. Samtidig har det blitt et utbredt vitsemakeri blant kamerater i hvertfall i Oslo, om feite og dumme norske arbeidere. Medlemmene av forbundet som er lønnsarbeidere har svart i den samme fleipete tonen om liberale skoleelever og late studenter. Dette er en jævla lite fruktbar debattform. Jeg skal nå prøve å finne grunnen til dette og hva vi skal gjøre.

Etter at vi på det 5. landsmøte vedtok en instruks for SUF-lagas medlemmer i det faglige arbeide, og krav som SUF skal reise i det faglige arbeidet. I og med NKP's initiativ til en samling av opposisjonen innen fagbevegelsen, steig forventningene om et år med virkelige store saker på den faglige fronten hos medlemmene, men siden har de ikke hørt noe. Derfor denne misnøya. Faglig Utvalg har for det meste arbeidet med den faglige studiekirken som har tatt unødvendig lang tid på grunn av de store arbeidsbyrdene de som skal arbeide med den har. Her er glippen den at Faglig Utvalg etter at disposisjonen for sirkelen var klar, la de fleste oppdrag på medlemmene av Faglig Utvalg og fikk ikke spredt dem til studentene som har best anledning til å skaffe til veie den litteratur som trengtes. Dessuten har Faglig Utvalg stått bak en del brosjyrer, og opprettelsen av tre fagforbundsgrupper i Oslo. Den store svikten gar vært i at den demokratiske sentralismen ikke har fungert. 1. Faglig Utvalg har ikke holdt medlemmene løpende informert om hva det driver med. 2. Laga har svikta når det gjelder å oppfylle vedtaka fra 5. landsmøte når det gjelder å skaffe seg kjennskap til arbeidsplassene i distriktet og om forholda der og forhold mellom klubb/forening/forbund. Dessuten har det kommet svært lite med rapporter fra utdelinga av brosjyrer. Konklusjon: Den faglige politikken vår har ikke ekspandert etter de forventninger som blei stilt på grunn av svikt i kommunikasjonen mellom Faglig Utvalg og laga.

Det har ført til en til tider byråkratisk arbeidstil i Faglig Utvalg som igjen hemmer arbeidet.

Det at et ungdomsforbund skal drive faglig politikk er en hemsko for oss, derfor blir kampen for et Kommunistisk forbund som bygger på marxismen-leninismen, Mao Tse-Tungs tenkning nært knytta til kampen for en skikkelig faglig politikk. Jeg skal søke å begrunne det. Den største delen av ungdommen i Norge sett under ett er ikke ute som lønnsarbeidere før de har passert 20 år, i Oslo og andre større byer enda seinere.

Det jeg trekker ut av det er at SUFs arbeid på den faglige fronten i stor grad bør konsentreres omkring yrkesskoler av forskjellig slag (også sjømannsskoler, lærerskoler, jordbruks- og skogbruksskoler tekniske skoler og sykepleierskoler osv.) Dette er oppgaver som SUF er skikket til å greie bra i dag. Arbeidet med fagopposisjonen og annet arbeid ute på arbeidsplassene er det vanskeligere med. For at dette arbeidet skal kunne drives, trengs det mer enn en ungdomsorganisasjon, for her må også folk over tredve år være med. Derfor må arbeidet for å skape et KFml her i Norge få høy prioritet, og dette arbeidet har nøye forbindelse med faglig arbeid igjen.

1. Spredningen av Klassekampen i boligstrøk og arbeidsplasser hver måned slik at en i boligåmrådene kan skaffe abonnenter og kontakter for laga og på arbeidsplassene i tillegg finne ut hvordan situasjonen er der.

2. At fagorganiserte SUF-ere tar initiativet til møter med fagorganiserte NKP/SF folk og knytter dem til seg og at SUF-laget her spiller ei sentral rolle for å lage oversikt over progressive folk og de enkelte klubber/foreninger/forbund. Og sender det sammen med oversikt over stedets klubber og foreninger inn til faglig utvalg. Som igjen sender informasjon om hvordan situasjonen innen de forbund det enkelte lag har kontakt i er andre steder i landet. Slik at en kan få koordinert arbeidet. En annen viktig sak her er å skrive artikler til fagbladene om saker som opptar folka på arbeidsplassen og om de ikke blir tatt inn i fagbladet anker en det til det råd i LO og samtidig trykkes de i særtrykk og/eller i Klassekampen. En del kamerater har lurt på hva de fagforbundsgruppene som blei opprettet i Oslo i januar er for noe. Det er ei gruppe for Handel og Kontor i Kommuneforbundet og ei for Grafisk Forbund.

Den grafiske gruppa organisert under faglig sekretær i Oslo/Akershus SUF og har holdt møter en gang hver uke hvor vi har hatt som faste punkt på dagsorden 1. organisering (fordi en god del av SUF ere i grafisk industri er uorganisert) 2. Rapporter fra arbeidsplassene (og derpå følgende diskusjon om hvordan arbeidet skal drives på det enkelte sted)

Nå er det en spire til en organisert opposisjon i det distrikt som ligger under Oslo grafiske stedsstyre, derfor er det arbeidet vi hittil har drevet blitt lagt om slik at vi nå har et arbeidsutvalg på 3 personer som tar seg av aksjoner som vi har gående i NGF (Norsk Grafisk Forbund). Nå er det i første rekke mot nye lønssystemer/forbundsledelsen, artikler i Norsk Grafia, løpesedler og underskriftskampanje. Dessuten et helgekurs om overenskomster og avtaler i Oslo om kort tid for gruppas medlemmer. Dette arbeidsutvalget skal også ta seg av kontakten med kamerater i Bergen og Karagerø som er i NGF og eventuelle andre kamerater som vi ikke veit om enda. Gruppa er nå lagt om til ei gruppe direkte under Faglig Utvalg for vi er nå så sterke at det bør bli ei landsomfattende gruppe som skal samordne framstøta i NGF. Det er ikke tilstrekkelig å ordne framstøt i NGF, vi må også skolere oss, slik at vi kan stå bedre rusta i kampen. Derfor skal vi ta for oss overenskomstene og grupper som f.eks trykkergrupper som Foreningene setter i gang, å studere deres funksjon, Forbundets historie, utvikling og aksjoner, samt ta opp og analysere hvordan den tekniske utviklinga vil spille inn på situasjonen for lønnsarbeiderne i de grafiske fag ol. Dessuten skal alle som faller inn under gruppa gå gjennom SUFs faglige studiesirkel. Oppfordrer alle lag som har kontakt med progressive folk å sende det inn til Faglig Utvalg (ikke bare i den grafiske industri)

OM FAGOPPOSISJONEN: (av Tor N.)

Det er nå ca. fire måneder siden NKP's faglige landskonferanse blei avholdt, og der dannelsen av en ny Fagopposisjon innenfor LO blei diskutert. Konferansen samlet deltakere fra NKP, SF, SUF, KU, venstreorienterte DNA-ere og en del uavhengige faglige tillitsmenn. De oppfordret klubber, fagforeninger og samorganisasjoner om å gå samme vei om å innkalle lokale konferanser, for der å drøfte den videre taktikken og strategien.

Hvordan har så arbeidet med å danne en slik fagopposisjon etter dette gått? Noen få steder har arbeidet kommet relativt godt i gang. På enkelte steder er det avholdt lokale konferanser, på andre planlegges slike i nærmeste framtid. Men dette er unntakene. På de aller fleste stedene er saken den at lite eller ingenting blir gjort. Hvorfor? Det er klart at vi i SUF ikke kan stampe en slik fagopposisjon opp av jorda alene. Idette arbeidet er vi nødt til å samarbeide med alle de krefter som vil at LO skal bli en kampbevegelse som med kraft og styrke kan være et skikkelig redskap for arbeiderklassen i dens kamp mot den stadig økende utbyttinga. I første omgang betyr dette i praksis at vi må gå sammen med SF-ere, NKP-ere, KU-ere, uavhengige og kanskje også progressive DNA-ere som er villige til å føre en slik organisert kamp mot LO-høvdingene.

Hvordan er "venstre partienes" forhold til fagopposisjonen?

NKP. Etter hva vi forstår, har tanken om å danne en slik fagopposisjon lenge spøkt i hjernen til mange ledende folk innen partiet, men av forskjellige grunner har en aldri forsøkt å sette disse tankene ut i livet. D. NKP's formann, Reidar T. Larsen, lanserte ideen offentlig for første gang på den faglige landskonferansen, kom den derfor for de aller fleste som julekvelden på kjerringa (det er jo metoden til store statsmenn). Vi antar derfor at NKP's medlemmer den første tida var like forvirra som vi sjøl om hvordan vi skulle gripe saken an. Dette gjelder både sentralt og lokalt. Det snakkes nok en del om fagopposisjonen i NKP, men det gjøres på langt nær like mye.

SF. SF's faglige landskonferanse som blei avholdt en tid før NKP's, diskuterte ikke fagopposisjonen overhodet (tida blei i det vesentligste brukt til å kaste dritt på SUF og venstre fløyen i partiet). Hverken SF's landsmøte, dets sentralstyre eller sentrale faglige utvalg har enda fatta noe vedtak om hvordan de stiller seg til fagopposisjonen. Men faglig sekretær Karl O. Richardsen har muntlig og skriftlig støttet tanken, å tenke så vidt vi veit å mobilisere "apparatet" - hvis noe slikt finnes - for å få fart på sakene. Med det vi kjenner til SF's faglige aktivitet, er det vel heller ingen grunn til å vente noen våldsom oppslutning fra den kanten. Disse folkene mener vel de har viktigere ting å tenke på, det er jo valg i år.....

Det er derfor ikke så rart at arbeidet for å skape ei organisert opposisjon innafor LO, ikke går så bra som vi skulle ønske. Det er klart at en slik opposisjon ikke gror opp av seg sjøl, vi kan ikke vente at lokale organisasjoner skal gro fram av seg sjøl, - som sopp under regn. Slik situasjonen er, sitter det mye bra folk rundt omkring som på dette viktige arbeidsfeltet går arbeidsledige fordi de er usikre på hvordan de skal gripe sakene an. De får liten eller ingen hjelp utenfra - fra en sentral instans hvis oppgave kunne være å oppmuntre til - hjelpe fram en organisert opposisjon. Ingen har oversikten over hva som blir gjort, den ene hånda veit ikke hva den andre gjør, og noe systematisk landsomfattende arbeideksisterer ikke. Stort sett gjelder nå som før NKP's faglige landskonferanse, at de opposisjonelle elementene er like splittet, står like lite i kontakt med hverandre, mottar like lite informasjon om hva som skjer på andre steder, mottar ikke det passende propaganda-materiell etc.

Det finnes bare en måte å komme ut av dette uføret på, bare en måte å sørge for at tanken om en fagopposisjon ikke bare skal forbli en tanke, men bli en virkelig kraft til støtte for arbeiderklassens kamp i Norge. Det må skapes et sentralt organ som kan hjelpe fram dannelsen av opposisjonen i den første oppbyggingsfasen. Et slikt organ tvinger seg fram, hvis ikke hele ideen skal ende i bare rot.

Et slikt organ kan selvsagt ikke fungere som styret i fagopposisjonen. Et slikt styre ville være en generalstab uten hær. Et styre, en ledelse for fagopposisjonen kan ikke skapes før fagopposisjonen er skapt. Det organet det siktes til her, kan bare ha til oppgave å hjelpe fram, være til nytte under de helt nødvendige første skrittene for dannelsen av en slik opposisjon. Et slikt organ - et interimstyre - som vi vil - må bl.a. sørge for å ta kontakt med alle progressive krefter lokalt som kan tenke seg å stå ispiessen for innkallelsen av lokale konferanser, som i sin tur utpeker en lokal ledelse. Det er dette arbeidet som er forsømt til nå - og det er dette arbeidet det haster med. Et slikt interimstyre bør bestå av representanter for NKP, SF, KU, og SUF. Disse organisasjonene må forplikte seg, gjennom sine lokale avdelinger, å sørge for innkallelsen til slike lokale konferanser der fagopposisjonstanken blir diskutert og får sin lokale, praktiske utforming.

Først når fagopposisjonen får lokale rotter, vil tida være inne for dannelsen av en virkelig landsomfattende Fagopposisjon, med et styre valgt på et landsmøte.

SUF's sentralstyre og SUF's faglige utvalg har hele tida pressa på både NKP og SF for å nedsette et slikt interimstyre. Det har vært jævlig mye om og men, men det ser nå ut til at vi i hvertfall skal få et møte mellom SF, NKP, KU, og SUF der vi vil gjøre alt vi kan for å få nedsatt et slikt interimstyre som nevnt ovenfor. Hva som vil bli resultatet av et slikt møte, veit vi ennå ikke.

Det vil sikkert være mange skjær i sjøen her i Oslo på topplanen, og det er derfor helt nødvendig at SUF-ere og SUF-lag over hele landet tar kontakt med andre folk utafor SUF på sitt hjemsted som kan tenke seg å arbeide med disse sakene. I Bergen har SUF-lag tatt initiativet til en slik konferanse, der de har fått med seg NKP og en fagforening. Liknende initiativ er sikkert mulig på en lang rekke steder der det eksisterer SUF-lag. Det er viktig at SUF-laga tar sånne initiativ straks, og ikke venter på dannelsen av et interimstyre. Det er ikke sikkert at det blir danna i morra.

Mange problemer i forbindelse med denne fagopposisjonen vil bli vanskelig å løse, og som i alle andre frontorganisasjoner vil det også her bli tale om forskjellige linjer, både politiske og organisatoriske. Slike motsetninger har allerede dukka opp i Oslo. En hel haug med problemer vil møde seg: hvordan skal fagopposisjonen bygges opp? Hvor vidt skal dens program favne, hvilke aksjoner skal settes i gang, for bare å nevne noen. Jeg skal ikke prøve å komme med svarene på disse spørsmålene - finne ut her, over skrivemaskinen, hvilken politikk SUF bør følge i alle de tusen spørsmål som vil dukke opp. Svarene vil vi finne etterhvert som dette arbeidet går framover. Men vi skal være klar over at det også her blir kamp og strid innad i en slik front, slik som vi har og har hatt, kamp innafor frontorganisasjoner som Norge ut av NATO, SOL.KOM., Faglig Studentfront o.t.c. Alle mulige slags sosialdemokratiske ideer vil sikkert snike seg inn, f.eks. at faglig politikk består i å presentere ei ønskeliste overfor borgerstaten f.eks. "massedemosisjoner som følge av automatisasjon og rasjonalisering må ikke finne sted uten myndighetenes godkjenning". "Rett til forbundsvise tariffoppgjør lovfestes". (fra uttalelse fra NKP's faglige landskonferanse) Slikt sosialdemokratisk pissepreik må bekjempes.

En ting som er viktig å slå fast er kampen mot arbeidsløsheten. Her kan vi ikke forlite oss på fienden (borgerstaten) (sesitatet ovenfor) men kjempe for at fagbevegelsen med alle midler setter seg imot at folk skal settes på porten. Både i NKP og SF sentralt mener en jo at en "viss" rasjonalisering er "nødvendig"- "tenk på konkurransen med utlandet". På den annen side: Selv om vi går inn for å få knesatt en riktig linje, må vi ikke, av skrekk for å tilskitne våre "marxistiske reine hender", trekke oss av fagopposisjonsarbeidet sjøl om politikken på en del punkter blir feilaktig og utilstrekkelig. Det vil være sektarisme. (jmf. kampendi Sol.Kom.) (en høyre fraksjon lenge hadde makten)

Arbeiderklassen i de vestlige land er i ferd med å våkne opp som en følge av den økte utbyttinga. Dette gjelder også Norge. Den entusiasme som SUF's brosjyre om rasjonalisering og arbeidsledighet fikk, er et av mange beviser på det. Sjøl om arbeidet med fagopposisjonen til nå har gått tregt, tror jeg den er det rette svaret i rett tid. vi har ikke noe annet valg enn å sette alle våre krefter inn for å gjøre den sterk.

KRITIKK AV UNGSOSIALISTEN

Fra Teisen SUF.

Det gjøres oppmerksom på at denne kritikken er spontan kritikk fra de kamerater som var tilstede på det lagsmøtet hvor Ungsosialisten var oppe til behandling.

Ps. Ikke alle punkter er i kronologisk rekkefølge med avisens innhold

1. Klippside er bra og bør utvides.
2. Lederen er bra.
3. Det er ønskelig med mer stoff om revisjonismen og mer stoff om ML partier i revisjonistland.
4. "brev til redaksjonen" bør økes. Den er utmerket. Mere spalteplass!!
5. Enhet arbeidere, studenter og bønder bra, men for kategorisk på enkelte punkter. eks "enhver arbeider på hvilken som helst bedrift veit at han er utnytta."
6. Leve seieren i Kulturrevolusjonen er a) for overfladisk behandlet b) skrevet for kinesere.
Kina fortjener absolutt breiere plass og mer inngående behandl.
7. LO-kurset 69.
Artikkelen er bra, men litt for stor stor. Mengde sitater som har gått utover kommentarene.
8. De ufrie bøndene og den uavhengige monopolkapitalen er bra stoff. Dette må vi ha mer av.
9. "Missnøye i byggefaget" er en meget interessant artikkel. Mer av dette slaget!
10. Interessesekampen i skolen er temmelig middelmådig.
11. Stemmeretten under kapitalismen er utmerket. (artikkelen)
12. Leninartikkelen bra, men litt for lang. De tre siste avsnitt: dårlige
13. RTL, god, men mangler en inngående analyse av NKP. RTLs syn blir sett på som NKPs. Dette er ikke riktig. Forøvrig er art. bra.
14. Det store spranget framover er utmerket.
15. Marxist-Leninistene i India er bra, men for lite kommentarer
16. Folkets Albania, utmerket.
17. Mexico 68 er dårlig. Det er for lite om arbeider, stykket er nesten bare reportasje og ikke særlig god reportasje. Overfladisk.
18. Klassekampdiktene er bra. Mer av det inn i spaltene. Det er positivt at SUFere sjøl produserer dikt. Teisen SUF oppfordrer andre sufere til å gjøre det samme.
19. Layouten i avisa blir bedre og bedre fra nummer til nummer
Det er ønskelig med litt kortere artikler.

Ellers hadde det vært ønskelig med mer stoff om den Kommunistiske verdensbevegelsen og mer om norske historiske forhold.

Med kameratslig hilsen fra Teisen SUF.

RAPPORT FRA REISE I LOFOTEN/VESTERÅLEN 28/2 -13/3

På turen til Svolvær snakka jeg såvidt med Jan F i Bodø SUF. Laget har nå 6-7 medlemmer. Ingen av disse er skoleelever i byen. Laget har vært utsatt for en voldsom hetskampanje i aviser og "på byen", noe som har vanskeliggjort rekrutteringa endel. Folka i laget er optimistiske, og har satt igang en studiesirkel i marxismen-leninismen.

Vågan SUF. Laget har nå ca. 15 medl. pluss et stort antall sympatisører som deltar i studiesirkler. Laget driver med FNL-arbeidet i byen. Kameratene har startet studiesirkler igang med medlemmer og sympatisører. De har tidligere hatt en sirkel på "Staten og Revolusjonen" og vil nå sette igang en sirkel i marxismen-leninismen etter det nye opplegget SUF har utarbeidet. Laget har absolutt politisert miljøet i byen og driver agitasjon hvor de kommer til. Den ny-startede skoleavisa på gymnasiet har 7 SUF-ere ell. sympatisører i en redaksjon på 9. Laget er absolutt i framgang og må på lang sikt ta på seg endel av arbeidet med å undersøke og analysere forholdene i fiskeriene sammen med det nystartede.

Vestvågøy SUF - Dette laget består foreløpig av 5-6 kamerater fra Stamsund og Ure. De vil i første omgang sette igang en studiesirkel i marxismen-leninismen. De vil også etterhvert undersøke forholda i Stamsund som er et fiskevær av det gamle slaget, med en "nessekonge" som eier og/eller avgjør nær sagt alt. Kameratene som starter laget går på ungdoms- og realskolen, men de mente at de også ville få med seg etpar fra gymnasiet.

Sortland SUF - Det vil også bli oppretta SUF-lag på Sortland. (Det er vel formelt starta når dette går ut) Laget vil i første omgang ta for seg studiet av den Politiske Plattformen etterfulgt av en sirkel om marxismen-leninismen. Laget vil til å begynne med få 5-6 medl., men kameratene regner med at ca 10 vil delta i studiesirkler.

Myre i Vesterålen - Her vil arbeidet med å få danna et SUF-lag bli intensivert etterat striden i SF er over. Bl.a. kamerat Friz jobber med dette.

Henningsvær - Her er det en mulighet for en "avdeling" av Vågan SUF ettersom et medlem av laget nå bor der ute.

Ellers vil jeg si takk for sist til kameratene jeg traff på turen, ønske dere all mulig framgang med det revolusjonære arbeidet og si vel møtt på sommerleiren 69..

Med kameratslig hilsen

Svein M

REVOLUTIONS ROMANTIK ELLER MASSELINIE?

- et svar til Torbjørn L. 1, Mosjøen SUF.

Hvis der skal ske revolution, må der være et revolutionært parti.

Vort princip er, at partiet kommanderer geværet, og geværet må aldrig få til at kommandere partiet.

Mao Tse-tung.

Min artikel i KOMMUNIST (organ for kommunistisk Forbund (Marxist-leninister) i Danmark) som var gengivet i Ungsosialisten nr. 5-6 1968 var et forsøg på at gendrive revolutionsromanticismen sådan som den bl.a. kommer til udtryk i Che Guevaras politik og iden Che-yrkelse som i Danmark er meget udbredt blandt trotskister, flower-power etc. Det siger sig selv at det i betragtning af sin længde måtte blive ret kortfattet. Li's indlæg i "Bolsjevik" giver mig imidlertid lejlighed til at gå lidt nærmere ind på de rejste problemstillinger.

Che Guevaras politiske linie var og er revolutionsromantisk. Den er udtryk for en korrekt politisk opposition til de latinamerikanske oligarkier (som f.eks. Barrientos-diktaturet), men samtidig et udtryk for en manglende forståelse for de mest elementære principper for en revolutionær bevægelse. Guevara-linien fornægter partiets rolle, hylder spontaniteten, går ind for at eksportere revolutionen samt afviger fra masselinien.

Lad os først tage partiets rolle. Er det ikke en af den revolutionære bevægelses vigtigste erfaringer, at der må være et revolutionært parti til at lede den revolutionære kamp? Historien bekræfter dette! I Che Guevaras "strategi" findes intet parti. Han henvender sig til det revisionistiske "kommunist"parti! Som om han troede at kunne støtte sig på det! Hvornår kom Bolivias Kommunistiske Parti (M-L) ind i billedet? Dette parti bygger på marxismen-leninismen, Mao Tse-tungs tænkning, men til trods herfor har vi ingen oplysninger om hvorvidt Che Guevara skulle have henvendt sig der. Derimod ved vi, at han havde kontakt til trotskisternes såkaldte "fjerde internationale"!!

Løvrigt er situationen helt absurd! Der bliver far Cuba dannet en "National Befrielseshær" som tager til Bolivia for derefter at søge kontakt med noget parti-mæssigt! I sandhed en besynderlig måde at drive revolutionær virksomhed på. I sandhed en besynderlig måde at anvende marxismen-leninismen på den konkrete virkelighed.

En revolutionær bevægelse har naturlig sit udspring i det enkelte lands forhold. Under ganske specielle forhold vil der opstå et revolutionært kommunistisk parti som vil vokse sig stærkt på baggrund af de i landet rådende objektive forhold. Dette parti vil vælge sine kampformer efter de konkrete muligheder. Partiet må mestre alle kampformer - legale og illegale, fredelige og væbnede. Den væbnede kamp må underordnes partiet og igangsættes på partiets ordre. Denne ordre gæves i det øjeblik, de objektive betingelser er til stede. Det vil bl.a. sige, når der er en tilstrækkelig basis i befolkningen til at guérillaen kan "svømme som fisk i vandet". Lindseth siger: "En revolution må ha rødder i folket, det er jo ABC". Ja, det det burde være ABC for enhver revolutionær - derfor er det ikke problemet at få "folk med erfaring" eller "få kontakt med folket". Revolutionen skal udspringe af folket - "folk med erfaring" skal uddannes i det revolutionære parti!

Det var intet under at "bønderne så på dem (altså Che og hans folk)

-41-

som røvere, ikke som revolutionære". "Befrielseshæren" hadde selv skylden. De forbandt seg ikke med masserne. De var et fremmedelement. - Les Che Guevaras dagbok endnu en gang!

Revolution er ikke et rent nasjonalt tiltak, men først og fremmest en folkebevegelse". Lad oss se på dette spørsmål. Som før sagt er en revolutionær bevegelse og dermed en revolution noget der udspringer af det enkelte lands forhold. Den proletariske internationalisme består ikke i at eksportere revolutionen til andre land, men at støtte og solidariser seg med alverdens undertrykte folk og klasser. Kammerat Mao Tse-tung har i "Situasjonen og vor politik efter sejren i Motstandskrigen mod Japan" (1945) uttrykt det således:

På hvilket grundlag bør vor politik hvile?

Den bør hvile på vor egen styrke, og det betyder genfødsel gjennom egen innsats. Vi er ikke alene, alle landene og folkene i verden, der er imod imperialismen, er vore venner. Ikke desto mindre understreger vi genfødsel gjennom vor egen innsats. Ved at støtte oss på de krefter, som vi selv organiserer, kan vi slå alle kinesiske og utenlandske reaktionære.

Dette er en uttalelse som med full berettigelse kan anvendes på den bolivianske situasjon. Mao Tse-tungs ord er lykkelikt fri for all romantiseringen. De er et uttrykk for at "have begge ben på jorden".

Hans H. N.

IKKE SLARV! I ASS GODT PÅ INTERNT MATERIELL!

Blant mange SUFere er det en tendens til å gå til andre med fortrolige opplysninger som man kjenner til, ofte for å høste beundring ved å stå fram som svært betydningsfulle personer. Dette er en grov form for liberalisme som kan føre til bl.a. alvorlige lekkasjer. Vis revolusjonær disiplin!

*

I det siste har vi hatt stadig mer trøbbel med postsendinger som kommer vekk eller kommer for seint fram, er revet opp og kontrollert ved framkomsten osv. Mange viktige brev er kompt på avveie. Fra nå av må innlegg til Ungsosialisten og Klassekampen og annet materiell som det ikke går så lett å erstatte hvis det kommer på avveie, sendes rekommandert. Mottakere av postsendinger som det er noe å utsette på, må uten opphold klage til Postvesenet. Vi kan ikke finne oss i all slags trakassier!

*

Ang. Skolenytt. Skoleelever er nesten rettsløse på skolen. Det gjelder særlig elever som arbeider i revolusjonære organisasjoner eller som driver med interessekamp. Vi må være varsomme så vi ikke uforvarende og utilsiktet framprovoser overgrep fra skolemyndighetenes og borgerskapet mot slike elever. Ingen må gløkke igjen internt materiell på steder der det kan komme klassefienden i hende. Ingen må slarve eller skryte med ting de tror de veit. Rapporter må utformes slik at de ikke kan brukes som oppslag av borgerlige aviser, om så galt skulle hende at slike aviser fikk tak i dem. Detaljerte opplysninger må gis på en måte så etterretningsvesenet vanskelig får tak i det.

*

Skal en kunne holde et nært samband med massene, må en ta utgangspunkt i massenes behov og ønsker. Alt arbeid for å tjene massenes interesser må ta utgangspunkt i massenes behov og ikke i noe ønske fra en enkeltperson, hvor velmotivert det enn måtte være. Det er ofte slik at det objektivt i massene er tilstede et behov for visse omdannelser, men uten at massene selv subjektivt er klar over denne nødvendigheten. De er ennå ikke innstilt på, de bestemmer seg ikke til en omdannelse, og i slike tilfelle må vi vente tålmodig. For først når flertallet av massene som resultat av vårt arbeid er blitt seg bevisst at det er nødvendig å foreta omdannelsene, og ønsker viljefast å gjennomføre dem, da først bør de gjennomføres. Dersom vi ikke går fram på denne måten, risikerer vi å løsrive oss fra massene. Enhver oppgave som krever at massene er med i gjennomføringen, blir en tom formalitet og ender med fiasko dersom massene ikke har forstått at arbeidet er nødvendig og ikke frivillig går inn for å være med på det..... Her virker to prinsipper: det ene er massenes aktuelle behov og ikke slike behov vi har utpønsket for dem, og det andre er massenes ønsker og at de selv må bestemme seg, og ikke slik at vi tar bestemmelsen for dem.

Mao Tse-tung (1944)